NOVEMBER 8, 1968 — No. 878 — 24th YEAR OF PUBLICATION

Rev. J. W. Van Weelden, Jan.
Tweedsmuire Ave.,
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

TELESKOOP

De mening van Rev. Pike

De Rt. Rev. James A. Pike heeft weer eens van zich doen spreken. Sinds hij in 1966 aftrad als bisschop van de Episcopaalse Kerk is hij tevens min of meer uit het publieke kerkelijke leven verdwenen. Hij had al meer moeite om zijn inzichten te doen overeenstemmen met zijn ambt tot hij tenslotte zijn ambt heeft neergelegd.

Op zichzelf zou dit niet zo vermeldenswaard zijn, ware het niet dat Mr. Pike nog steeds een vrij grote invloed ontwikkelt. Tenminste onder vrijzinnige christenen. Hij heeft nu wel alle twijfel weggenomen, wat betreft zijn denkbeelden, door in een dienst in een kerk in San Francisco te verklaren, dat er veel overeenstemming is tussen de beginselen van Karl Marx en die van de Christelijke Kerk. Dit was volkomen in lijn met het karakter van de dienst, die was georganiseerd om de 150e geboortedag van Karl Marx te vieren.

Mr. Pike is van mening, dat zowel het christendom als het communisme zich ontdaan hebben van de mythen wat betreft de toekomst. De christenen, aldus Mr. Pike, geloven niet meer in de overwinning van het proletariaat. De kerk is interesse gaan stellen in de materiële dingen en de Marxisten interesseren zich meer voor de dingen van de geest.

In hoeverre dit waar is voor de Marxisten, laten wij liever aan hen ter beoordeling over. Maar wat betreft de kerk van Jezus Christus is Mr. Pike er wel volkomen naast. Het kan ook zijn, dat Mr. Pike de christenen niet kent, want wie waarlijk Christen is ziet slechts verlangend uit naar de komst van de Zoon van God.

★

De beenderen van Petrus

Paus Paul VI heeft onlangs bekend gemaakt, dat de beenderen van Petrus gevonden zijn. De paus zei daarbij, dat van zijn kant hij het zijn plicht achtte — in het licht van de huidige archeologische en wetenschappelijke conclusies — aan de gelovigen en aan de kerk deze gelukkige mededeling te doen, gebonden als zij zijn om eer te brengen aan heilige reliquieën, die door betrouwbare bewijzen worden geruggesteund.

Of het bewijs, dat de gevonden beenderen inderdaad die van Petrus zijn, zo betrouwbaar is, wagen wij te betwijfelen. Naar Roomse traditie is Petrus tijdens de regering van Nero zo tussen 64 en 67 na Christus gekruisigd, met zijn hoofd naar beneden. Dezelfde overlevering verteld, dat Petrus toen begraven is op een begraafplaats waar later keizer Constantijn de eerste basiliek van de Heilige Petrus bouwde.

Misschien is het waar. Er zijn genoeg mensen, die hieraan twijfelen, maar zeg nu eens, dat het inderdaad waar is, wat dan nog? Het enige wat die beenderen doen is ons doen zien, dat ook Petrus, die zonder twijfel een kind van God was, lichamelijk aan de vergankelijkheid is prijsgegeven. Meer zeggen die beenderen niet. Maar wat heeft dat te maken met ons geloof in Jezus Christus? Eer brengen aan heilige reliquieën, zoals de paus het noemde, brengt ons geen stap dichter bij God. Of die beenderen daar nu gevonden zijn of niet, verzoent ons in geen enkel opzicht met God. Daarvoor zijn geen dode beenderen nodig, maar Jezus Christus door de levendmakende Geest van God. En dit moet de Kerk aan de wereld vertellen.

★

Nederlandse belangstelling voor de nieuwe V.S. President

Bij elkaar genomen zijn er heel wat Amerikanen, die niet aan de stemming voor een nieuwe president zullen deelnemen, hoewel zij daartoe de vrijheid en het recht hebben. Daarentegen zijn er heel wat mensen in Nederland, die daartoe niet het recht hebben, maar o zo graag hun stem zouden willen uitbrengen op een van de kandidaten voor het presidentschap.

Onder de naam "Aktie" is er in Nederland thans een groep mensen, die menen wel iets te mogen zeggen ten aanzien van de nieuwe regering in de Verenigde Staten. Zij menen dit op grond van het feit, dat de Amerikaanse president, wie dat dan ook maar worden mag, zich zal bemoeien met hun aangelegenheden. Op grond daarvan beweren zij, dat zij zich nu wel mogen mengen in de presidents-verkiezingen.

In de praktijk zal dit zelf-genomen recht weinig gewicht in de schaal leggen. Amerika is een grote mogendheid, die inderdaad wel iets te zeggen heeft of invloed uit te oefenen heeft op het lot van andere landen. Maar het is daarom toch alleen het recht van de Amerikanen te zeggen, wie zij als nieuwe president verkiezen.

De leider van "Aktie", de heer H. J. Diekerhof, werd gevraagd waarom hij geen aktie onderneemt ten aanzien van Rusland. Dat is ook een grote mogendheid en wie in Rusland aan de touwtjes trekt, heeft stellig wel enige invloed op andere volken. Mr. Diekerhof gaf daarop ten antwoord, dat zij het wel zouden willen, maar dat zij het helaas niet kunnen. Als het maar kon, zou hij hetzelfde ook met Rusland doen.

THE EVANGELICAL FELLOWSHIP OF CANADA

by Rev. J. D. Tangelder

The Evangelical Fellowship of Canada, what does it intend to accomplish? What does it stand for? Should we join or remain aloof as Reformed Christians? These questions I want to deal with in this article.

When I heard about the E.F.C., just after it became organized, I was so enthusiastic about it that I wrote Dr. Harry Faught, the elected president of the E.F.C., and pastor of the Danforth Gospel Temple, Toronto, Ont., for information. In his reply he mentioned, among other things, that the E.F.C. "is a parallel to the National Association of Evangelicals in the United States, although there are some differences in approach and in scope of work." Now this statement would immediately raise the eyebrows of some of my ministerial brethren, as the Christian Reformed Church was once a member of the National Association of Evangelicals. If the E.F.C. is similar to the N.A.E., should we still spend time discussing the E.F.C.? What happened to our relationship with the N.A.E.? I am convinced that the E.F.C. should be seriously considered, but before that — our past relationship with the N.A.E. must be reviewed in order to get a clearer perspective of the problems we face in our approach to the E.F.C.

The N.A.E.

The National Association of Evangelicals was organized in St. Louis, U.S.A. in 1942. The officers and board of administration of this association are members of a wide variety of denominations. A list of affiliated denominations can be found in the Acts of Synod 1949 of the Christian Reformed Church, p. 293. Many fundamentalistic church bodies are active members according to this list. The N.A.E. was organized to reaffirm the historical evangelical position, to witness against apostasy, to provide a medium for united action by Evangelical Christians.[1]

From the very beginning of the association, there were several in our denomination who desired to join the N.A.E. An overture from the First Christian Reformed Church of Bellflower, California urged the Christian Reformed Church to become a member of the N.A.E. The overture expressed its desire for an orthodox Protestant organization which could speak for mainstream orthodoxy. The overture stated: "Evangelical Protestantism that is fairly representative of Orthodox Christianity through which it may become articulate."[2]

Also, a very enthusiastic letter was sent to the Synod of 1943 by three "delegates" who attended the "International Constitutional Convention for United Evangelical Action." The "delegates" advised the Synod to join and the synod took favourable action the very same year. The denomination had joined but not everyone was altogether happy with this situation. The ecumenical honeymoon bliss was soon over. In 1944, Classis Hudson overtured to sever its relationship with the N.A.E., unless it restricted its activities which did not concern the preaching of the gospel. Despite this opposition, the membership in the N.A.E. was continued.

A Spiritual Feast

Christian Reformed members closely associated with and directly involved in the N.A.E. proved in general to be very enthusiastic about this fellowship with other evangelical Christians. The "Report of the 1944 Convention of the National Association of Evangelicals held at Columbus, Ohio, from April 12 to 17 "delivered to the Synod by the Christian Reformed convention delegates praised our affiliation with the N.A.E. highly. The delegates reported "that it was something of a spiritual feast for them to spend a number of days at said convention."[3]

These words we should keep in mind! Spiritual feasts are rather rare in this twentieth century! The same delegates found that the alliance with the N.A.E. rested upon an "excellent doctrinal basis." They were favourably impressed that the N.A.E. stressed the importance of education, and also pointed out that the Columbus convention had refrained from organizing a nation-wide evangelistic campaign. Naturally, the delegates also had some misgivings about the N.A.E., as could be expected of such a gathering of Christians from so many different backgrounds. However, the reporters still said "We would neglect a grand opportunity and make ourselves guilty of criminal neglect if we should withdraw our cooperation from the N.A.E."[4]

Despite these very enthusiastic reports, opposition within the Chr. Reformed denomination increased rapidly. In 1947, the difference of opinion had become so serious that it was necessary to bring out majority and minority reports to the Synod. The majority was in favour of maintaining the affiliation with the N.A.E. The report to bring back the issues to their proper perspectives by reemphasizing that the N.A.E. was "set up to speak unitedly as a pressure group in America, to protect our mutual interests and to protest actions which are discriminatory and which would favour certain powerful groups in our nation."[5]

Our affiliation had certainly not been fruitless. Whereas in a liberal oriented ecumenical body the Reformed voice would be like the proverbial prophet crying in the wilderness, the Christian Reformed Church had made quite an impression. Our influence helped to bring about the National Association of Christian Schools. Dr. J. H. Kromminga rightly stated about our presence in the N.A.E., "the co-operation is in fields where the differences need not to be expressed, or where they have no determinative weight. Therefore, co-operation is possible, and its benefits outweigh the objections to it."[6]

Dr. J. H. Kromminga also describes our position clearly when he writes "The Christian Reformed Church has occupied a position of some importance in the Association. Many of the members of the Association are independent churches, or congregations whose denominations belong to the Federal Council. The well-organized and unified Christian Reformed Church thus carries weight through its delegates. Undoubtedly the influence of that church has been a strong consideration in keeping the Association from engaging in an evangelistic campaign of its own. The experience of the

(Continued on page 2)

NEW JUDGE GREETS A NEW CITIZEN: The son of a Ukrainian immigrant, Judge Michael Starr congratulates one of 72 new Canadian citizens. Former labor minister in the Diefenbaker government, he took over $17,000-a-year post as presiding judge of Toronto Citizenship Court, Canada's largest.

The Evangelical Fellowship of Canada

(Continued from page 1)

church in Christian education has also been of great assistance in the program of education which the Association is now sponsoring."(7)

FEAR OF FUNDAMENTALISM

The N.A.E. desired our membership. It wanted our advice and fellowship. There was a basis for discussion as all participants agreed on the authority of God's Word. There was a genuine opportunity for a very beneficial dialogue. However, the minority report expressed its conviction that the N.A.E. was actively engaged in evangelistic work but it was mostly alarmed about Arminianism and consequently fundamentalism. The minority was afraid that the programs of the N.A.E. would "help to break down precious walls of doctrinal distinctiveness raised up by our fathers at Dort, walls which should stand be strengthened!" (8) The minority therefore advised the Synod to discontinue our membership as a denomination. However, Synod rejected the minority report despite the objections raised. The minority increased its opposition numerically and in 1948 we find again two separate reports presented to the Synod. The majority was still in favour of the N.A.E., though problems, such as shoddy radio programming by fundamentalists were mentioned. In 1949, the majority and minority reports were in reverse of 1948. The majority was in favour of withdrawing and the minority desired to maintain the membership with the N.A.E. What was the reason for this change of attitude? It was the fear of fundamentalism.

(to be continued)

BIBLIOGRAPHY:

1. Twentieth Century Encyclopedia of Religious Knowledge. Vol. II, p. 783.
2. Acts of Synod, 1943, pp. 152f. cf. p. 134.
3. Ibid., 1944, p. 326.
4. Ibid., p. 329.
5. Ibid., 1947, p. 396.
6. J. H. Kromminga. The Christian Reformed Church. A study in Orthodoxy. p. 118.
7. Ibid., p. 117.
8. Acts of Synod, 1947, p. 403.

Het gesprek met Ds. TH. DELLEMAN

Een kleine aanvulling en een kleine korrektie

In mijn verslag van het onderhoud dat ik met dominee Delleman had horen we hem aan het einde spreken over het helpen van onze Christelijke scholen vanuit Nederland. Nu heb ik daarna van Mr. Speelman meer inlichtingen hierover ontvangen. Deze zaak is al doorgesproken en tot op zekere hoogte ook geregeld. Ik dacht dat de aktie "schoolslag" éénmalig was, maar het blijkt me *nu* dat ze het begin is van een meer blijvende hulpverlening. Voorzover mijn verslag verkeerde indrukken heeft gewekt, bied ik daarvoor mijn verontschuldigingen aan. Hoe zit de zaak dan?

De christelijke scholen-aktie in Nederland, die ook de beschikking heeft over de unie-kollekte, werkt hier in Canada uitsluitend samen met de H.C.C.C., dat is de *Holland-Canada Contact Committee*. Van deze commissie is Mr. M. B. Parlevliet, 6-11606 - 132 St., Edmonton, de sekretaris en alle verzoeken van Distrikt 10 (Eastern Canada), Distrikt 11 (Alberta en de Prairies) en Distrikt 12 (B.C.), moeten dus aan de heer Parlevliet worden gericht.

Men schrijve niet naar Nederland om steun voor de eigen plaatselijke christelijke school. Dat zou een warboel worden en zou onze broeders en zusters in Nederland kunnen ontmoedigen. Voorlopig heeft de H.C.C.C. besloten om de beschikbare gelden te gebruiken voor de opleiding van onderwijzers en onderwijzeressen. Misschien kan de hulp later uitgebreid worden en kan de commissie bijv. een toeslag op het salaris, of een percentage van het salaris, voor haar rekening nemen. Maar dat hangt nog volkomen in de lucht. Dat hangt van velerlei faktoren af.

Nu de korrektie.

Het lijkt me toe dat Mr. D. Farenhorst in zijn *editorial* een bepaalde uitdrukking van Ds. Delleman niet goed begrepen heeft en er daarom ook meer aan verbindt dan er aan verbonden moet worden.

Hij heeft bezwaar tegen de uitdrukking van Ds. Delleman dat de hemel "eigenlijk een ontdekking is van Paulus en Johannes". Hoe kan de hemel deel zijn van God's openbaring, vraagt Mr. Farenhorst zich af, als hij een uitvinding zou zijn van Paulus en Johannes?

Nu is het woord dat Ds. Delleman gebruikte "ontdekking", niet "uitvinding". Het maakt groot verschil wanneer ik zeg dat Columbus Amerika ontdekte en dat Edison de gloeilamp uitvond. Amerika was er al lang voor Columbus er was, maar de gloeilamp begon pas te gloeien door Edison's aktivitiet.

Zo hebben Paulus en Johannes de hel of de hemel niet gemaakt, maar er door Gods openbaring dieper zicht op gekregen. Ik herinner me nog dat ik als pas-beginnend predikant eens een preek gehouden heb over Jer. 7:32: ". . . zie, de dagen komen . . . dat niet meer gezegd zal worden Tofeth en dal Benhinnom, maar: Moorddal . . . ." Het dal van (de zoon van) Hinnom was eerst een brandplaats of een slachtplaats, daarna wordt het een mestvaalt voor de afval, nog later wordt het een symbool van gruwel en moord en tenslotte wordt het Ge-Hennah en Gehenna, zoals de Here Jezus erover spreekt, de hel, de plaats van de buitenste duisternis.

Dit is ook de opvatting van Dr. K. Schilder. In zijn *Wat is de Hel?* zegt hij met een van zijn eigenaardige woordspelingen, dat zoals de hemel niet maar zo 'uit de hemel' is komen vallen, zo ook de hel maar niet zo 'uit de lucht' is gevallen. Hij schrijft op blz. 44 dat ook de hel haar eigen kronieken heeft. "Zij doorloopt . . . een geschiedenis en is, krachtens oer-inzetting van God, met de geschiedenis van *deze* wereld in het nauwste verband gezet." (pp. 44, 45) Op blz. 44 staat ook dat de "geconsummeerde hel" pas na de parousie zal bestaan. Op blz. 72 lees ik: "Allengs kwam zo de gedachte op, dat het dal van Hinnom een beeld was van de strafplaats der goddelozen. Straks wordt deze idee breder uitgewerkt . . . .' Men zie ook aantekening 46 op blz. 218: "Voor de wederkomst van Christus . . . draagt in de bijbel de hel de naam van *afgrond* . . . of *gevangenis* . . . . Doch *na* de wederkomst wordt de hel genoemd *ge-enna* of *poel des vuurs* . . . of *vurige oven*."

Mogen beide, aanvulling en korrektie, ons helpen de moeilijke problemen waarover het ging in het gesprek met Ds. Delleman, beter te verstaan.

R. Kooistra

SUNDAY SCHOOLS!

Please don't wait too long

ORDER NOW!!

Lists have been sent; otherwise ask for complete listing for Christmas Reward books, Puzzles, Colouring Books, etc.

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.

10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT. 741-6563

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

by First Vancouver, B.C., Rev. L. M. Tamminga of Sioux Center, Iowa.

As home missionary at New Glasgow, N.S. (Truro, N.S., calling church), Rev. J. Zantingh of Woodstock, Ont.

Declined

for Trinity, St. Catharines, Ont., Rev. L. M. Tamminga of Sioux Center, Iowa.

☆ ☆ ☆

CLASSIS BRITISH COLUMBIA OF THE CHR. REF. CHURCH

Our Classis met in the Abbotsford church on September 24 and 25. In our Classis, as in most others, there is a regular turnover of clergy. There were three departures. Rev. John Zwaanstra had left for Denver, Colorado to retire. Rev. Cecil Tuininga had left for Winnipeg, Manitoba. Both said fare-well by letter. Rev. John Botting, who would soon take up his new duties in New Holland, South Dakota, said fare-well in our last session. Departures of co-laborers bring sadness. However, we also had reason for joy. Three men came into our Classis: Rev. Neil De Bree to the Agassiz church, Rev. John Van Hemert to the Langley church and Rev. Jake Dykstra to the Chilliwack church.

Rev. J. Dykstra came to us as a candidate. After listening to his sermon on Ezekiel 37:19 and the examination, he was admitted to the ministry of the Word and Sacraments in the Christian Reformed Church. Classis is happy with the Chilliwack church that it has its own minister after a year's vacancy. "Its own minister," for formerly Chilliwack shared its pastor with Agassiz.

Rev. Neil De Bree and Rev. Ralph Groeneboer were unable to attend this Classis because of illness. For Rev. De Bree this was temporary, but Rev. Groeneboer has been ill since August 1967, when he had his first heart attack. We are happy that of late our missionary in Penticton is able to do some work again. For this we are indeed very grateful.

Because of its size the Abbotsford church is working on a second church. The Classical Committee received the mandate to help Abbotsford with the organization of this church in the Abbotsford area.

Several committees reported. The Home Missions Committee reported its findings on harbour ministry. Classis will organize and supervise this work through its Committee. Eventually we hope to have a competent evangelist for this work. The Centennial Committee has come up with a good study on evangelism and urged "all our churches to rededicate themselves to the task of proclaiming Christ to our nation, particularly by means of personal witnessing." Mr. Mike Block reported for the C.R.W.R.C. and stressed the great need of this work. By overtures and report, classis shows its concern about secular union involvement. A report was heard by Rev. D. Pierik on a case before the British Columbia Supreme Court regarding closed shop and the right to work.

Our delegates to the Council of Christian Reformed Churches in Canada are: Rev. Jack Hielema, Rev. John Boonstra, Mr. J. Boer and Mr. D. De Rover.

The appeal re "societal control of Calvin College" will be re-submitted to Synod.

Our next meeting is scheduled for February and will be held, the Lord willing, in the Bethel Vancouver church.

Rev. John Van Hemert
recording clerk.

ZEVENJARIGE DARRYL HAYASHI is een van de duizenden kinderen die in de gelegenheid worden gesteld hun talenten te tonen in Canada's parken en pleinen. Darryl zit met een ernstig gezicht te wachten tot het zijn beurt is de cello te bespelen in een park in Toronto. (Globe and Mail Photo)

Stamps for Literature

A REMINDER

Don't throw your stamps away!

Send them to Mr. Vila:

Stamps for Literature,
Box 6094,
Grand Rapids, Mich., 49506,
U.S.A.

DATUM CENTRALE

November 8	Mission in Nigeria. Rev. C. Persenaire will speak about his work in Nigeria. Calvin Chr. Ref. Church, Dundas.
Nov. 9	Film-matinee 2.30 P.M.: Davy Crockett, at the Christian Education Centre, Hamilton, Ont., precented by the C.A.F.
November 10	Youth Talks at 8.45 in Immanuel CRC, Hamilton, Ont. Rev. Kuyvenhoven speaking.
November 12	Annual Meeting Christian Farmers Federation, First Chr. Ref. Church, Brampton, Ont.
Nov. 23	Conference of concerned Christians, McNab Street Presbyterian Church, Hamilton, Ontario. Freedom versus Responsibility in Labour Relations?, introduced by Mr. N. L. Mathews, Q.C.
November 23	Bazaar Willing Workers for Calvin Chr. School, Hamilton, Ont.
Nov. 30	"Sinterklaas" party, Christian Action Foundation, Hamilton, Ont.
Nov. 30	Fall meeting of the Ontario Alliance of Chr. Schools in the Scarboro Chr. Ref. Church, 1580 McGowan Rd., Agincourt (Toronto).
Dec. 7	"Sinterklaas" party, Christian Action Foundation, Hamilton, Ont.
December 19 Hamilton	Christmas Oratorio "Bethlehem" by Hamilton Chr. Choral Soc., Grimsby Chr. Choral Society and Hamilton Youth Choir.
Dec. 21	Christmas Banquet, Christian Action Foundation, Hamilton, Ont.
December 26 Grimsby	Christmas Oratorio "Bethlehem" by Hamilton Chr. Choral Soc., Grimsby Chr. Choral Society and Hamilton Youth Choir.
December 28	Hockey Tournament, Physical Education Building, Guelph University.
February 22, 1969	Toronto: Annual Meeting of the CJL Foundation. Speaker: Dr. Bernard Zylstra.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

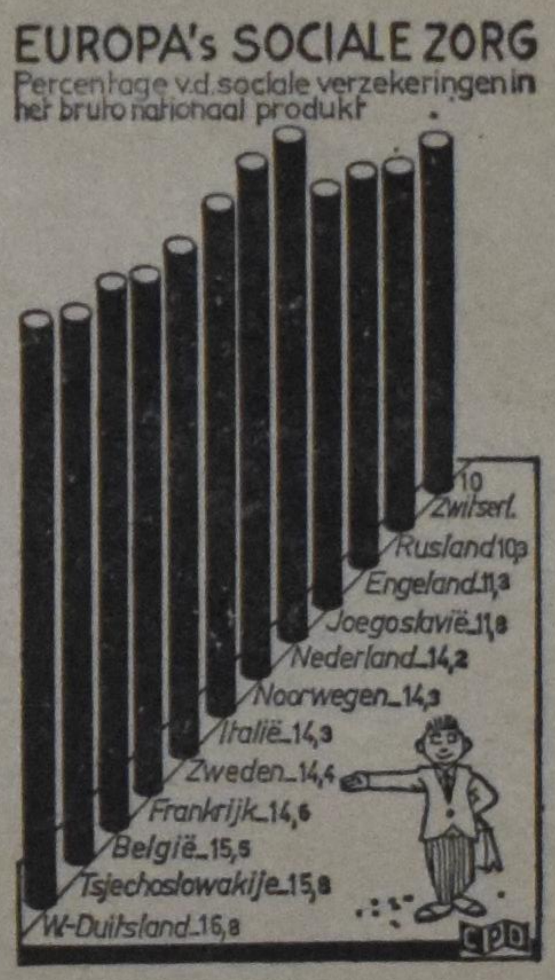

De economie, het politieke inzicht en de sociale wetgeving bepalen welke deel van het bruto nationaal produkt door de overheid wordt ingehouden om te worden uitgegeven in het kader van de sociale wetten. De laatste onderzoekingen van het Internationale Arbeidsbureau in Genève geven de rangorde te zien waarin de landen van Europa staan, wat betreft de omvang van de sociale wetten. Opvallend is daarbij dat de welvarendste landen van Europa: Zweden en Zwitserland, niet aan de top staan. Ook Rusland staat niet bij de eerste landen. Het zijn West-Duitsland en Tsjechoslowakije die de hoogste sociale opbouw kennen.

Ongeveer 1/6 van het bruto nationaal produkt wordt in deze landen gebruikt ten bate van de financiering van de sociale wetten.

CALVINIST - CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

Leert van de vijgeboom

Naast de olijf en de wijnstok hebben de vijgebomen vanouds een belangrijke bijdrage geleverd voor de stoffering van het landschap in het nabije Oosten. Ze worden niet zelden in één adem genoemd en zijn ook nogal eens vlakbij elkaar geplant. Vijgebomen worden dikwijls naast wijnstokken gezet, zodat zijn takken, verstrengeld met de ranken van de wijnstokken, het beeld oproepen van voorspoed en vrede: "Juda en Israël woonden gerust, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, van Dan tot Berseba, gedurende het gehele leven van Salomo", 1 Kon. 4:25. Ook de olijfgaarden tegen de berghellingen zijn vaak door vijgebomen omgeven.

Door de eeuwen heen zijn de Joden bij deze bomen opgegroeid. Toen Abimelech tot koning was uitgeroepen te Sichem hield Jotham of de berg Gerizim een toespraak tot de burgers van Sichem en verteld hij in de vorm van een gelijkenis, wat de bevolking door deze keus te wachten stond: De bomen begaven zich eens op weg om een koning over zich te zalven. Eerst verzochten ze de olijfboom het koningschap uit te oefenen, vervolgens de vijgeboom en daarna de wijnstok. Toen alle drie voor de eer hadden bedankt, zeiden ze tot de doornstruik: "Welaan, wees gij koning over ons!" Richt. 9. In het gebed aan het slot van Habakuk's profetie zijn deze bomen, zij het in een andere volgorde dan bij Jotham, ook achter elkaar genoemd: "Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen ... nochtans zal ik juichen in den HERE", Hab. 3:17.

Onder dit bekende drietal neemt de vijgeboom toch in verschillende opzichten een aparte plaats in. Deze boom groeit niet alleen veel langzamer dan de andere vruchtbomen, zodat er vele jaren voorbijgaan voordat op vruchen mag worden gerekend, maar de vijgeboom komt ook heel laat in bloei. Als in het voorjaar de bomen, eerst de amandel en vervolgens ook andere vruchbomen, bloesem voortbrengen en kort daarna vrucht zetten, staan de vijgebomen er nog kaal bij. Een vreemd gezicht: temidden van zoveel altijd groen blijvende en reeds volop in blad staande bomen trekken de kale grijze stammen en takken van de vijgeboom sterk de aandacht. Het mag dan voorjaar zijn, de vijgeboom wacht zijn tijd af. Eerst als daarvan het hout week wordt, zo heeft de Heer in Zijn rede over de laatste dingen gezegd, "weet gij dat de zomer nabij is," Matth. 24:32.

De les van de vijgeboom wordt in drie evangeliën verhaald. In de gelijkenis zoals deze door Mattheus en Marcus is weergegeven is de spits anders gericht dan bij Lucas. Er zijn, zo mogen we zeggen, allerlei bomen die al heel vroeg in het jaar bloesem krijgen en vrucht zetten. De vijgeboom is echter nog kaal als andere bomen al gebloeid hebben. Eerst als de vijgeboom ook duidelijke tekenen van nieuw leven heeft getoond kan met stelligheid verklaard worden, dat de zomer op handen is. Lucas spreek daarentegen van "de vijgeboom en al de andere bomen," Luc. 21:29. Daardoor wordt een element aan de gelijkenis toegevoegd, dat de reeds genoemde evangelisten missen. Lucas stelt door de toevoeging van "de andere bomen" de zaak breder. In het algemeen gsproken is het natuurlijk juist, dat de bomen die in de winter weinig tekenen van leven hebben getoond, in het voorjaar uitbotten en blad en bloesem krijgen. Daaraan kan men zien dat een nieuw seizoen op komst is. Dat daarbij de vijgeboom de laatste in de rij pleegt te zijn, wordt echter in de beschrijving van Lucas min of meer verwaarloosd.

Lucas zal zich wel in meer algemene termen hebben uitgedrukt — de vijgeboom en alle bomen — omdat Theophilus, aan wie de evangelist zijn boeken heeft opgedragen, waarschijnlijk nooit in het nabije Oosten is geweest en daarom van het typische verschil tussen de vijgeboom en andere bomen ook niet op de hoogte was.

Bij plaatsnamen moest Lucas dikwijls een nadere aanduiding geven van de ligging: De engel Gabriël werd gezonden naar Nazareth, een stad in Galilea, 1:26; Jozelf moest uit Galilea naar Judea gaan om zich in Bethlehem te kunnen laten inschrijven krachtens het bevel van keizer Augustus, 2:4, enz. Zo heeft de schrijver ook met betrekking tot de vijgeboom rekening gehouden met de omstandigheid, dat Theophilus niet als de Joden met de gedragingen van deze boom bekend was. De vijgeboom was n.l. in de oudheid inheems in Syrië en Klein-Azië. Het is daarom waarschijnlijk, dat Theophilus van de late bloei van deze boom niets wist. Voor de Joden lag dit anders. Zij kenden de volgorde, waarin de bomen zich gereedmaakten voor nieuwe bloei en vrucht.

De Heer heeft de Joden in de gelijkenis van de bloei van de vijgeboom erop gewezen, dat niet alle gebeurtenissen waarover Hij gesproken heeft in zijn rede over de laatste dingen, tegelijk komen. Tussen de verschijning van bijv. de amandelbloesems in het laatst van januari en die van de nieuwe vijgebladeren in april, enige maanden later, voltrekken zich voor ieders oog grote veranderingen in de natuur. Er is nu eens vertraging, dan weer versnelling, stimulering en afremming van de groei. Perioden met zonneschijn worden afgewisseld met die van zware slagregen, onweer en hagel. Als de amandelboom gaat bloeien kan men al spreken van een "nieuwe lente en een nieuw geluid", maar eerst als de vijgeboom in blad staat, is het zeker dat de zomer nabij is.

Zo zijn er telkens aanwijzigingen dat het Koninkrijk Gods, de volle openbaring van Gods macht zich manifesteert. Er is daarbij een rijke afwisseling. Alle gebeurtenissen die voorzegd zijn vinden niet op het zelfde ogenblik plaats. Er zijn "vroege" en "late" tekenen der tijden. Maar tenslotte is het volop zomer. En het lied van de bruid uit het Hooglied zal tot het einde toe worden gezongen. Nadat zij eerst heeft opgemerkt, hoe de blomen zich vertonen op het veld, en dat de zangtijd is aangebroken, en het gekir van de tortel gehoord wordt in het land, kan zij tenslotte zingen: "de vijgeboom laat zijn vroege vrucht zwellen en de wijnstokken in bloei geven geur,' Hoogl. 2:13.

Het is onmogelijk een indeling te geven van "vroege" en "late" tekenen. De les van de vijgeboom biedt daarvoor geen richtlijnen. Wat de Heer heeft willen duidelijk maken door te wijzen op de laatbloeiende vijgeboom is, dat in Zijn werk het één op het ander aansluit en dat evenals in de natuur alles zijn bestemde tijd heeft. Maar ook de "late" tekenen worden gezien en dan is de vervulling nabij.

H. Mulder.

("Gereformeerd Weekblad")

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

GISTING OVERAL

(Vervolg van vorige week)

In de A.R. partij zijn de zgn. radikalen druk in de weer. De leiding tracht met wonderlijke middelen het gevaar van verdere afsplitsing te voorkomen. Eén van de "nog" A.R.-stemmers en één van de "spijt"-stemmers worden voorgedragen voor de leidende functies. Zet lastige gemeenteleden in de kerkeraad, was wel eens het parool, dat men ook op het politiek terrein schijnt te willen toepassen. Of dit een juiste solutie is, laten we maar in het midden.

De verbrokkeling van partijen grijpt steeds verder om zich heen en inplaats van concentratie schijnt het aantal lijsten bij een volgende verkiezing nog groter te worden.

Op het kerkelijk terrein van hetzelfde laken een pak. Ook hier onrust, schorsing, onzekerheid en verwarring. Toch zijn er ook stemmen, die werkelijk een nieuw geluid doen horen. Opvattingen speciaal in de R.K. kerk in Nederland, die de Paus en de Curie in Rome wel kippevel moeten bezorgen.

In Drachten sprak een der vooraanstaande theologen uit de Roomse kerk, prof. dr. H. A. M. Fiolet. Hij zeide dat het om meer gaat dan het ter discussie stellen van vormen van traditioneel belijden, om méér dan het in de waagschaal stellen van een gevestigde kerkstruktuur.

En nu letterlijk: "Het betreft hier namelijk een volstrekt unieke situatie, internationaal gezien: De invasie van Reformatorische geloofsbeleving in de van ouds welbewaakte R.K. veste heeft de R.K. kerk in Nederland de bijbelse waarde leren onderkennen in het Reformatorische geloofsleven. Dat heeft gewerkt als een catalysator die het katholieke christen-zijn in ons land in zijn huidige crisis heeft geleid."

Maar als dat zo is moet het ook mogelijk zijn, als R.K. kerk én als Reformatorische kerken in Nederland samen te zoeken naar een totale bijbelse vernieuwing."

Nog een tweede citaat: "Bij de Reformatie ging het om een nieuw verstaan van het Evangelie. Het is de tragische vergissing van de R.K. kerk geweest, dat zij dit reveil niet heeft verstaan, maar even tragisch is het dat de Reformatie gevallen is in het zwaard waarmede zij Rome dacht te verslaan."

De tijd dat een kardinaal (of ook de Paus) te keer kan gaan als Cajetanus deed tegen Luther: "Jij hebt eenvoudig te bukken, onder het jou, monnikje, verpletterende gezag der Heilige kerk. Te bukken, te buigen, te zwijgen . . . alleen even je mond open doen, maar dan om te herroepen!" is voorbij. Althans wat de R.K. kerkprovincie Nederland betreft.

Wat de uitkomst zal zijn weet niemand, dan God alleen. Waar Zijn Geest de hof zuivert, ontspringt het levende water.

* * *

De blijvende bezetting van Tsjecho-Slowakije, het inrichten van raket-bases, de uitbreiding van de Russische vloot in de Middellandse Zee, in de Oostzee en op de Atlantische Oceaan, legt een beklemmende druk op hen, die de verantwoordelijkheid dragen voor het Regeringsbeleid in de West-Europese landen, niet het minst in Nederland. Onze premier en ook de minister van Defensie gaven daar uiting aan.

Onder de gunstige economische conjunctuur, de geestelijke verwarring op bijna elk levensterrein, de zelfgenoegzaamheid van de mensen, schijnt het gevaar minder zichtbaar. Maar het is er levensgroot. Geen land, dat zijn staatkundige en geestelijke vrijheid als hoogste stelt, zal zich aan de konsekwenties kunnen onttrekken.

Churchill noemde het 6de en laatste deel van zijn beschrijving van de Tweede Wereldoorlog: Triumph and Tragedy. Waarom? Because the overwhelming victory of the Grand Alliance has failed so far to bring general peace to our anxious world. Zolang Stalins geest in het Kremlin rondspookt zal er van vrede geen sprake zijn. De tragedie is groter dan de triomf.

Cn.

KOOPT BIJ
ONZE
ADVERTEERDERS

12-YEAR-OLD GENIUS—Prof. Harry Dym of New York City College watches Matthew Marcus, 12, work an advanced calculus problem on a blackboard. The youngest student in the college in this century, Matthew will major in either mathematics or physics, or both.

For all your travel arrangements

Call or Write

GLOBE Travel Service

85 YOUNGE ST. N., RICHMOND HILL

884-8191-2

Joan & Herb Goodhoofd

DE MANIER OM IN CANADA TE REIZEN IS PER CN

CN treinen rijden door geheel Canada. Onze grote gezellige treinen bieden U een ruime keus aan geriefelijk onderkomen aan. Van op klimaat geregelde rijtuigen tot privé slaapkamers, CN's Rode, Witte en Blauwe tarieven zijn speciaal vastgesteld om U geld te besparen, elke dag van de week. Met gezins-, jeugd- en groepstarieven kan men zelfs nog meer besparen. En de beroemde CN maaltijden zijn gratis wanneer U slaapwagen of club car reist gedurende normale etensuren.
Ontspan U derhalve, amuseert U, ontmoet mensen, laat Uw zorgen voorbijgaan.
Gaat Uw land per trein zien - - - CN stijl.
Kies eenvoudig Uw bestemming, nagenoeg elke plaats in Canada, kies de dag dat U wenst te gaan.
Informeer bij CN naar het goedkope tarief.
Telefoneer Uw reisbureau of CN passage verkoopkantoor.

Toronto—Vancouver	$46.00
Edmonton—Saskatoon	$ 8.60
Halifax—Montreal	$15.50

(enkele reis tarieven voor coaches, op Rode Koopjesdagen)

CN
Canadian National

H. W. ARMSTRONG
A FALSE PROPHET

3

His false doctrine of the Holy Spirit

You must forgive me when I become somewhat irritated so now and then while I discuss with you what Armstrong teaches. But how can you avoid this, when you read something like this: "But the theologians and 'Higher Critics' have blindly accepted the heretical and fals doctrine introduced by pagan false prophets, who crept in, that the Holy Spirit is a Third Person — the heresy of the Trinity. This limits God to three Persons . . . Peter plainly shows that the Holy Spirit entering into us means that we then become partakers of the divine nature. The Trinity doctrine denies this". (Just what do you mean — born again, p. 19).) So in order to safeguard his false doctrine that man will become divine, Armstrong denies that the Holy Spirit is a Person. Why did he never attend a decent Catechism class where many pupils can show you from the Scriptures that the Holy Spirit is a divine Person. Jesus calls Him the Comforter and speaks about the Holy Spirit as "He", never "it" (John 14:16, 17, 26; 15:26; 16:7-15). He has intelligence (John 14:26), feeling (Isa. 63:10) and will (Acts 16:7); 1 Cor. 12:11). Scripture represents Him as speaking, searching, testifying, commanding, revealing, striving, and making intercession. Moreover, He is clearly distinguished from His own power in Luke 1:35; 4:14; Acts 10:38; 1 Cor. 2:4. (See L. Berkhof, Summary of Christian Doctrine, p. 44.)

About man and the origin of sin

"But now, understand THIS. You never heard THIS BEFORE! God deliberately put within mortal material man the very spiritual character of Satan, as mans nature — human nature". This is what Armsrtong writes in a "Personal from the Editor" in the March 1968 issue of "The Plain Truth" (p. 13). You may ask whether you can still believe your own eyes! But sure enough, Armstrong repeats himself on the same page: "But God is responsible for the fact that man has to resist HUMAN NATURE and BEING RESPONSIBLE God has provided rectification for rebellious sinning man. By giving His own Son(Jesus Christ . . . God made reconciliation available to all humans". Does this statement need any comment? Let we say this, that Armstrong here just plainly joins the devil in accusing God of being the source of evil. Jesus actually then did not die for our sins, but to make up for God's mistake. Well, this solves the problem concerning the origin of sin, but it produces a Gospel according to man. Plain Deceiving Lie!

About conversion after death

"The majority of those having died through past centuries died with no knowledge of Christ, of the Bible, of the way to salvation. But they are NOT hopelessly lost!" (The Plain Truth, June 1967, p. 32.) Yet Armstrong does not say that there is a second chance . . . no, for all those who thus died must still have their first chance for salvation. And in his pamphlet "Predestination — does the Bible teach it" he comes up with the same argument of every catechism pupil and of every man who tries to be more merciful than God. Armstrong asks: "Can we believe that a God of Love brought all these millions of souls into the world without their knowledge or consent, permitted them to live and die without ever having heard the precious Gospel — that God has simply consigned them to eternal punishment because they never had a chance?". After having put this question before the reader, who now may have false hope for beloved ones who died in unbelief, Armstrong goes on to say: "The amazing truth is that this is NOT the age in which God is trying to save all the world." He proves this by referring to texts, which tell us that not many are called! And then to prove his theory further he grabs a text here and a text there. It is amazing what you can do with the Bible, if you want to prove YOUR point. But we all must learn time and again that we had better let God speak His own Word. Of course, we are not called to judge those who died without having heard the Gospel. Let us be happy that God is judge. He judges righteously! But the Scriptures do not teach us a possibility of conversion after death. One might ask, why one would still preach the Gospel now if that were so! But Armstrong has an answer for that one too. You see, when all those unbelievers are resurrected YOU — if you are faithful — you may be used then to minister unto them and lead them into salvation and life eternal. Nowhere in the Bible do you read about this though. What you can read is that "you will die in your sins, unless you believe that I am He (John 8:24), as also Paul says, that we will be judged "according to what we have done in the body" (2 Cor. 5:10). And why would Jesus say that it would be more bearable in the day of judgment for Tyrus and Sidon, if Jesus would have known of a chance after death? Also the parable of the rich man and the poor Lazarus gives a clear indication, that after death our destiny is final. But smart Mr. Armstrong has found out "that the rich man was unaware that thousands of years had passed between the time when he died and his yet future resurrection". Smart enough, but the Plain Truth?

About the Sabbath

In his autobiography, Volume I, chapter 14, p. 282 Armstrong tells us how his wife became acquainted with an elderly lady Mrs. Runcorn. It happened when Armstrong was still seeking the truth. This lady asked his wife to turn to a certain text and read it. Then a second, then a third and so on for an hour. Mrs. Runcorn made no comment. "Why", exclaimed Mrs. Armstrong in amazement "do all these Scriptures say that I have been keeping the wrong day as the Sabbath all my life?" She is readily convinced and then tries to convince her husband too. But advertising salesman Armstrong is not easily convinced. He said: "I don't know just where it is, but I know all these churches can't be wrong. I know that it is in the Bible that we are to keep the Sunday. I'll prove it to you!" And so our salesman was "angered into Bible study". But don't think that he came to a quick solution: "I spent a solid six months of virtual night and and day, seven days a week study and research in a determined effort to find just the opposite. However, I searched in vain for any authority in the Bible to establish Sunday as a day for Christian worship".

Too bad that all the time Armstrong never became aware of it how futile one's study has to be if one tries to deal with the Scriptures in a biblicistic way. Had he only listened to Paul in such passages as Gal. 4:8-11, in which Paul warns the Galatians who did exactly what Armstrong tried to do: return to Jewish ceremonial Laws! Had he only read what Paul writes to the Colossians (2:16): "Therefore let no one pass judgment on you in question of food and drink or with regard to a festival or a new moon or a sabbath. These are only a shadow of what is to come, but the substance belongs to Christ." Had he only paid some wise attention to Romans 14:5 and perhaps also to verse 10: why do you pass judgment on your brother? But Armstrong discovered something completely different. He had to conclude that all churches were wrong after all, and that there can be no salvation for people not keeping the Sabbath! How confused can one become!

Many more heresies could be mentioned. What has been mentioned should be enough as to refuse Armstrong as your teacher. He is a false Prophet. Now would this man be trustworthy when he makes it his task to inform us concerning the near future as God's special messenger? We'll deal with this in a concluding article, in which we hope to write something about his book: "The United States and British Commonwealth in Prophesy".

L. Slofstra.

(Reprinted with permission from "Church and Nation".)

(To be continued.)

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE SEPTEMBER PROBLEMS

No. 316 (Kubbel)

In this problem white's attack is similar to black's defense: 1. Q-N3, thr. 2. R-N4 mate, answered by 1. —, Q-B4; 2. —, R-B5. Because of this excellent idea Kubbel obtained the first prize in a composers tournament in 1934. Later it turned out that Shinkman in 1902 had published a problem which in a different position showed exactly the same idea . . . .

The variations are not difficult:

1. —, Q-B4; 2. P-Q3 mate.
1. —, Q-B5; 2. Q-Q3 mate.
1. —, N-B4; 2. N-N5 mate.
1. —, RxR; 2. N-Q6 mate.

No 317 (Bron)

This two-mover is not very easy. The unexpected keymove is 1. BxQP with the threat 2. QxP mate. (By no means 1. B-K5?? which fails completely.) Black's defense is to open the line from QR3 to KR3 by a Knight move and to discover a check. (By discovered check we mean moving the Knight at K3 to give check with the Rook). However, after 1. —, N-Q1ch or N-B1ch, white mates by 2 B-N6 (which would be impossible after 1. B-K5?); after 1. —, N-B4ch; 2. B-B6 follows and after 1. —, NxPch; 2. N-B6 mate.

No. 318 (Issajew)

I wonder whether my people suffered headaches with this treacherous product. It is far from easy.

1. R-R5, thr. 2. Q-B2ch, K-Q5 (forced); 3. N-B4 mate.

1. —, K-B4; 2. Q-QR7ch, K-Q5 etc.

1. —, P-B4; 2. R-R4ch, P-K5; 3. N-B3 mate.

1. —, N-B7; 2. N-N3ch, K-K5; 3. R-R4 mate.

An excellent problem, especially because of the two related mates, called echo mates.

No. 319 (Montwid)

This is an old problem (1891) and also a first prize winner. The keymove is seemingly innocent: 1. K-Q3! and just this one does the trick. Such a problem is called a waiter because white just waits what black will do: after every possible black move white mates the black King. If you are sure it is a waiter or tempo problem, don't seek for a threat any longer for there is none!!

1. —, R-B2 (B1) or R-N3 or RxP; 2. QxP or PxR or RxR mate.

1. —, NxQ or NxR or NxPch; 2. PxP or QxP or RxN mate.

When the Rook moves, the Knight is pinned and when the Knight moves, the Rook is powerless. Still today this is a very enjoyable problem.

DUTCH

316. 1. Dg3, dr. 2. Tg4 mat.

317. 1. Ld4:, dr. 2. Df5' mat.

318. 1. Th5, dr. 2. Df2sch., Kd5; 3. Pf4 mat.
a. 1. —, Kc5; 2. Da7sch., Kd5 etc.
b. 1. —, c5; 2. Th4sch, e4; 3. Pf4 mat.
c. 1. —, Pc2; 2. Pb3sch., Ke4; 3. Th4 mat.

319. 1. K-d3 tempo.

Attention! BOOKS SPECIAL SALE FOR 3 WEEKS ONLY

Speelman's Bookhouse Ltd. 10 Golfdown Drive Rexdale, Ontario

DUTCH

PARAPHRASE (single copies)	Reg.	Special
Genesis I; Genesis II	2.60	2.00 (each)
Jozua; II Samuel	2.00	1.50 (each)
Psalmen I,; II; Hosea & Joel; Amos & Obadja	1.80	1.10 (each)
I/II Koningen	3.50	2.50
Jona/Micha; Nahum/Habakuk/Zefanja	2.00	1.40
Mattheus	3.00	2.00
Handelingen	2.80	1.80
Marcus/Lucas	3.60	2.40
Philipp./Coloss./Jacobus	1.50	1.05
Timotheus/Titus/Philemon	2.00	1.20
Brieven Johannes/Judas	2.00	1.20
Openbaringen	2.60	1.85

		Reg.	Special
Abraham Kuyper	Pro Rege, 2 volumes	6.25	4.95
" "	Gemene Gratie, 3 volumes	8.25	6.75
" "	Het werk van de Heilige Geest	3.75	3.00
G. Y. Vellenga	Stromen van Kracht	2.35	1.75
G. A. Lindeboom	God en Ezel (Reaction to Un-Christian writers in Holland)	1.65	1.00
M. P. Van Dijk	Naar een nieuwe Vrijzinnigheid	1.95	1.20
P. Visser	Het geloof der Vaderen	2.15	1.85
G. C. Berkouwer	Vatikaans Concilie en Nieuwe Theologie	5.95	4.25
R. Van Reest	Opdat zij allen één zijn I	2.40	1.85
" " "	" " " " " II	2.40	1.85
J. Stellingwerf e.a.	Perspectief (Herdenkingsboek W. de W.)	3.75	2.40
S. U. Zuidema	Van Bultmann naar Fuchs	2.85	1.60
C. Veenhof e.a.	Zicht op Calvijn	1.95	1.00
Patrimonium	Antwoord aan deze tijd	1.70	1.25
S. U. Zuidema	Communisme en Ontbinding	3.95	2.00
E. G. Van Teylingen	Tussentijdse Balans (Kerkelijk leven)	1.65	1.00
K. Dijk	Koerswijziging in onze Kerken?	1.55	.95
S. U. Zuidema	Christus der Schriften en Oecumenische Theologie	1.75	1.25
J. Overduin	Wat hebben wij tot Rome te zeggen?	1.35	1.10
M. J. Arntzen	Crisis der Gereformeerde Kerken	1.45	.95
	ENGLISH		
C. H. Pinnock	Set Forth Your Case — Studies in Christian Apologetics, well received in Press	1.65	1.45
" " "	A Defense of Biblical Infallibility	.85	.75
E. J. Young	Studies in Genesis One	1.65	1.45
P. E. Hughes	Christianity and the Problem of Origin	.85	.75
Dr. H. Hart	Communal Certainty and Authorized Truth	5.25	4.50
C. Seerveld	Take Hold of God and Pull	2.75	
" "	The Greatest Song, a Critique of Solomon	5.50	
Gr. van Prinsterer Soc.	The Bible and the Life of the Christian	2.20	2.00
G. H. Clark	What do Presbyterians Believe?	4.29	3.95
C. Van Til	Christianity in Modern Theology	1.35	1.25
" " "	Is God Dead?	.85	.75
H. M. Kuitert	The Reality of Faith	5.95	
R. G. Fromacki	The Modern Tongues Movement	4.95	4.50
P. Simon	A Hungry World (deacons)	1.10	1.00
D. O. Mobey	Inasmuch (Chr. Social Responsibility in America (deacons)	2.70	2.50
J. W. Montgomery	Crisis in Lutheran Theology (I & II)	1.65	

		Reg.	Special
D. Johnson	THE CHRISTIAN AND HIS BIBLE	1.35	1.25
P. Y. De Jong	The Ministry of Mercy for today (deacons)	2.75	2.55
D. Callahan	The Secular City Debate	1.60	1.50
J. Dewey	Democracy and Education	2.75	2.55
C. Van Til	The Defense of the Faith	3.25	3.00
R. G. Fuller	Christianity and the Affluent Society (deacons)	2.70	2.55
G. North	Marx's Religion of Revolution (the doctrine of creative destruction)	4.10	3.75
Eroll Halse	Billy Graham — The Pastor's Dilemma	.75	
DUTCH!!!			
H. Van Riessen	Knooppunten der Moderne Cultuur	.85	.60
J. C. Hoekendijk	De Kerk Binnenste Buiten	2.35	1.50
" " "	Wereld als Horizon	1.00	.75
D. Bonhoeffer	Navolging	2.65	1.75
R. Schipper	Joh. Calvijn	.85	.60
A. Kuyper	Het Calvinisme	.85	.60
Brunner	Ons Geloof	.85	.60
J. A. T. Robinson	Eerlijk voor God, Verschulving van Moraal?, Niet radicaal genoeg? Each	.85	.60
C. S. Lewis	De grote Scheiding	.85	.60
" " "	Gods Megafoon	2.10	1.50
W. J. Kooiman	Luther — zijn weg en werk	.85	.60
A. De Vries	De Illegale Werker	.85	.60
Ds. A. Van der Ziel	Een laatste appèl	1.00	.40
Prof. Berkouwer	Nabetrachting van het Concilie	5.60	4.95
Dr. H. N. Ridderbos	Het Woord, het Rijk en onze Verlegenheid (New!)	5.95	
Dr. J. Douma	Algemene Genade	8.75	7.85
P. Visser	Decaloog en Zondag	2.10	1.75
J. Stellingwerf e.a.	Marxisme en Revolutie	4.20	3.50
" " "	Oorsprong en Toekomst van de Creatieve Mens	4.10	3.25
Prof. H. Van Riessen	Mondigheid en Machten	4.20	3.50
" " "	Mens en Werk	2.30	2.00
J. A. P. Mekkes	Teken en Motief der Creatuur	3.55	3.00
J. L. Koole	Verhaal en Feit in het Oude Testament	1.95	
Tj. Baarda	De betrouwbaarheid van de Evangeli n	1.95	
G. P. Hartveld	Inspiratie en Schriftbeschouwing	2.10	
ENGLISH			
Prof. H. N. Ridderbos	The Coming of the Kingdom	9.75	8.25
R. Zorn	Church and Kingdom	4.10	3.25
E. Young	Thy Word is Truth (a defense of the conservative interpretation of the inspiration of Scripture)	2.50	2.10
Morris/Whitcomb	The Genesis Flood	7.65	6.95
Morris	Twilight of Evolution	1.65	1.40
"	Studies in Bible and Science	3.80	3.10
Prof. Van Riessen	Society of the Future	5.40	4.50
W. Stanford Reid	Christianity and Scholarship	1.65	1.25
Symposium by Westminster Theological Professors,	"The Infallible Word"	4.50	2.10

THESE PRICES FOR 3 WEEKS ONLY!! MAKE USE OF THIS SAVING!

De avond van ons leven...

Vanmiddag had ik twee luxueuze uren lang de beschikking over da family car. Wat zou ik gaan doen? Winkelen? Wel leuk, maar echt nodig was het niet. Ineens dacht ik aan Suus, een van mijn vriendinnen. Zou ik haar eens met een onverwacht bezoek verrassen? Ja, doen! In een klein kwartiertje kon ik er zijn, dat liet ons dus anderhalf uur om weer eens "bij te praten". Plezierig gestemd reed ik er heen, maar een beetje beklemd ben ik weer naar huis gegaan.

Suus was reuze blij toen ze me zag, dat is waar en ik was hartelijk welkom, dat ook. Het trof zelfs zo, dat zij, wat wij huismoeders dan noemen een "min of meer" vrije middag had. Ze was net begonnen om zichzelf een opknappertje te geven. Daartoe liep ze met een dikke papperige massa op haar gezicht, een masker, zoals dat in vaktermen heet. Haar haar, nog vochtig van een heerlijk geurende shampoo, zat in rollers en op de grond, vóór een makkelijk stoeltje, stond een dampend voetbad klaar.

"Waarom ben ik nu niet op het idee gekomen om mijn vrij uurtjes ook eens zo te besteden?" bedacht ik me een beetje spijtig. Ik zie het belang van een goed verzorgd uiterlijk heus wel in en ik heb ook wel vaak plannen in die richting, maar dan zijn er weer andere dingen die voorgaan, of ik vergeet het gewoon, zoals nu.

Natuurlijk begon ik een goedmoedig plagerijtje, maar het was Susan's reactie die mij met genoemd beklemd gevoel naar huis deed gaan. "Kind," antwoordde ze op mijn geplaag, "ik moet wel. Als ik in de spiegel kijk en het begin van rimpels zie, voel ik me doodongelukkig en grijze haren brengen me gewoon in paniek!" Aan haar toon merkte ik dat ze het meende. "Meid, je bent toch veilig en wel aan de man!" probeerde ik met een grapje, dat ik zelf eigenlijk banaal vind, haar te sussen. "Dat is het 'm juist," gaf ze, scherper dan ze gewoonlijk is, terug. "Zou jij het leuk vinden als je man andere vrouwen mooier en jeugdiger vindt dan jij bent?" Mijn mond viel open van verbazing. Hoe kon Suus zo onzinnig praten? Haar man, goeie, trouwe, oprechte Jack, die haar op de handen draagt, zou naar geen ander ooit kijken, dat wist ik wel zeker. Een beetje boos zei ik dat dan ook en ik had de voldoening dat Suus een poosje beschaamd zweeg. Toen brak ze echter los en vertelde me onder tranen, die het hele effect van het masker bedierven, dat ze het zo erg vond om oud te worden, dat ze er zelfs bang voor was.

En als ze dan naar haar oudste kinderen keek, waarvan er één al trouwplannen had, dan sloeg de schrik haar om het hart als ze bedacht, dat ze dus in de nabije toekomst al grootmoeder zou kunnen worden. Jonge, pasgetrouwde vrouwen maakten haar jaloers en bij dat alles kwam dan ook nog de angst dat Jack genoeg van haar zou krijgen.

"En wat zegt Jack daar dan wel van?" vroeg ik, "of heb je hem er nooit wat van verteld?"

"Nee," snikte Suus, "maar hij weet het denk ik toch wel, want toen ik laatst van mijn huishoudgeld zo'n dure exercisemachine overgespaard had en die in huis kreeg, zei hij, dat hij me dat plezier best gunde, als ik het maar niet voor hem deed. Want of ik nou dik of dun was, lang of kort, grijs of blond, voor hem was en bleef ik Suus, altijd!"

"Nou dan," begon ik weer, maar Suus viel me in de rede: "Ja natuurlijk, ik weet wat je zeggen wilt en een paar dagen lang ben ik dan ook weer gerust en tevreden, maar dan opeens kán ik het weer niet verkroppen dat mijn lichaam ouder, minder mooi wordt en doe ik weer op alle manieren mijn best om dat proces tegen te gaan."

Ik zweeg, want ik wist niet wat ik zeggen moest. Of eigenlijk wist ik het wel, maar ik kon er de juiste woorden niet voor vinden. Bovendien was ik er zeker van, dat Suus het antwoord op dit probleem van haar ook wel wist, maar er misschien wat meer of minder bewust aan voorbij ging. Ik moest dus toch maar proberen haar een duwtje in de goede richting te geven. De eerlijkheid gebood me echter, haar eerst ook een bekentenis te doen en ik vertelde haar, dat haar probleem ook het mijne was, alleen in andere vorm. De angst voor een ernstige ziekte heeft mij soms te pakken en ik moet me soms bedwingen om niet met de meest onnozele dingen naar de dokter te lopen, "want je weet maar nooit wat er achter zit!" En wat, als ik eens doof zou worden, of blind of hulpbehoevend? Die gedachten benauwen mij soms. Een beetje verbaasd keek Suus me aan. Ja, als je een voor jezelf alles overheersend probleem hebt, kan het soms een openbaring zijn wanneer je ontdekt dat anderen ook hun moeilijkheden hebben.

Ze had het masker ondertussen van haar gezicht geveegd en probeerde met een poederdons de tranensporen uit te wissen. "En wat doe je dan, als die angst je plaagt?" vroeg ze me. "Dan roep ik mezelf tot de orde en dan bedenk ik, dat er geen haar van mijn hoofd vallen kan, zonder God's wil," zei ik. "En jij en ik, als we het weer eens voelen of ervaren dat we ouder worden, moeten zeggen: So what! We hebben een eeuwig leven vóór ons. Het kan niet op, nooit! En láten we dan maar rimpels krijgen en grijze haren en krom groeien van de rheumatiek. We krijgen immers een volmaakt nieuw en wondermooi lichaam op de jongste dag?" Zo praatte ik nog en poosje door. Suus luisterde, maar reageerde niet direct. Haar kennende, weet ik wel zeker, dat ze binnenkort weer op dit onderwerp terug zal komen en dat ik dan op een stevig gesprek voorbereid moet zijn.

Onder het naar huis rijden, sponnen mijn gedachten verder. Vónd ik het erg om ouder te worden, om oud te zijn, zo God mij het leven gaf? Och, het had toch eigenlijk ook weer niet zo'n grote plaats in mijn gedachten. Natuurlijk denk ik nog wel eens met weemoed of met een zeker verlangen om het over te doen, terug aan mijn jeugd, aan de tijd dat onze kinderen nog echt klein waren. Maar was het toen allemaal rozegeur en maneschijn? Nee, immers? Heeft niet elke fase van het leven zijn eigen bekoring en aantrekkelijkheden en zijn eigen moeite en verdriet? Als kind bijvoorbeeld kon je soms zo doodsbenauwd zijn voor het onbekende en half verlamd raken van angst als je alleen in het donker was. Om de andere morgen weer totaal zonder zorgen op je buik in het gras te liggen, aan de rand van een boerensloot waarin je de witte wolken weerspiegeld zag, en je fantasie je meenam naar de diepte waar de mooiste sprookjespaliezen tussen het wier en de leliestengels te vinden waren. Daarna kwam de tijd van tussen mal en dwaas. Himmelhoch jauchzend und zum Tode betrübt! Intens blij en wanhopig bedroefd kon je zijn.

Wat was er daarna mooier dan het eigen huis, de liefde van twee jonge mensen en een klein hoopje nieuw leven in de wieg? Al was er in die jaren die volgden ook vaak weer het verlangen naar later, naar wat meer rust en regel in het gezin. Het lokte aan: geen luierwas meer, geen pablum op de muur en op je mooiste jurk. Goed, het komt zover en je ontdekt dat die luierwas en die pablumspetters niemendalletjes zijn, vergeleken bij de grote mond van een verongelijkte teen-ager, en bij de onrust die je bespringt als ze 's avonds een kwartier over tijd zijn. Een kussen dat in je rug gestopt wordt en een kop geurige koffie, plus de opmerking: "Take it easy, Mom, you look tired," verzoenen je dan weer met de hele wereld en met je lieve kroost in het bijzonder. Zal het zó dan in de toekomst ook niet zijn? Het nóg ouder worden zal toch ook zijn eigen bekoring hebben. Je kinderen op hun bestemming zien te komen, als man en vrouw eens wat meer tijd voor elkaar te hebben, het nageslacht te zien groeien, het verbond bevestigd te zien. Denk het je in: All this, and Heaven too!

Maar wat, als ons leven niet zo gladjes verloopt, als het uitnemendste van onze jaren moeite en verdriet blijkt te zijn? Dan mogen we het weten dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen dát wat ons te wachten staat!

Mijn beklemming week. Ik dacht weer aan Suus en nam me voor haar bij ons komende gesprek van deze gedachten deelgenoot te maken. Misschien kon ik haar dan ook nog helpen met die anecdote die ik eens las en die mijzelf toen zo ontroerde. Het ging over een oude dame, die echt wat je noemt aan de avond van het leven gekomen was. Men vroeg haar, wat voor een gevoel haar dat nu gaf, zo oud te zijn. Ze antwoordde: "Zoals vroeger op de farm, op zaterdagmiddag. 't Werk is aan kant, er heerst rust. Het wachten is op de zondag!"

Linda

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL—AMSTERDAM
$331.—

met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

Ongunstige situatie voor Biafra

Op 27 mei 1967 maakte de regering van Nigeria, het grootste land van Afrika, de instelling van 12 deelstaten bekend. De reeds lang heersende tegenstellingen tussen de stammen maakten de aanvaarding van dit besluit niet voor alle leden aanvaardbaar. In het oostelijk deel van het land was al sedert oktober 1966 een aktieve afscheidingsbeweging werkzaam onder leiding van Ojoekwoe. Voor meer dan 4 miljoen gulden plaatste hij wapenorders in Portugal en Zuid-Afrika. Toen de instelling van de deelstaten bekend werd was dit voor Ojoekwoe het sein om de "soevereine staat Biafra" te proklameren. Ojoekwoe werd staatschef van Biafra. De oorlog met Nigeria begon in de ochtend van 30 mei 1967 met een kleine luchtaanval op Lagos, de hoofdstad van Nigeria,

In Biafra wonen overwegend leden van de Ibostam. De Ibo's zijn overwegend christelijk. Het Biafra bestrijdende leger van Nigeria bestaat echter lang niet alleen uit Islamieten, ca. 70% van het leger van Nigeria bestaat uit Christenen. De bevolking van Biafra — in zijn grootste omvang — bedraagt ca. 8 miljoen mensen, overwegen Ibo's. Buiten Biafra leven meer dan 2 miljoen Ibo's. De militaire situatie verloopt voor Biafra ongunstig. In mei 1967 was het Biafraanse leger opgerukt tot in het gebied van de federale regering van Nigeria. Thans is het gebied waar de regering van Biafra gezag kan uitoefenen aanmerkelijk kleiner geworden, zie kaart.

De belangrijke havens van Port Harcourt en Calabar zijn in handen van Nigeria.

De met zeer grote wreedheid gevoerde oorlog zou reeds meer dan 100.000 gesneuvelde soldaten hebben gekost. De oorlogshandelingen waren voorts oorzaak van een afschuwelijke hongersnood in delen van Biafra en aangrenzende gebieden in Nigeria.

De afrikaanse landen Gabon en Tanzania hebben Biafra als zelfstandige staat erkend, voor Ivoorkust spreekt men van "bedekte" erkenning.

Montreal's nieuwste museum

door HARRIET SAALHEIMER

(Canadian Scene) — Montreal heeft een interessant nieuw museum van een zeer ongewone aard. In het "Panorama of Telephone Progress" in het hoofdkantoor van Bell Canada is de geschiedenis in beeld gebracht van de telecommunicatie vanaf de eerste geluiden van de mens.

Een bezoeker kan bijvoorbeeld een compleet ingerichte drogisterij binnengaan uit de Victoriaanse tijd, waar een meisje een klein ouderwets schakelbord bedient. Men leert hier dat het een begrafenisdienaar uit Kansas geweest is, die de kiesschijf uitvond en men kan zich verbazen over de mogelijkheden van de laser, een zeer bepaald soort lichtstraal, waardoor naar men hoopt in de toekomst 900 miljoen telefoongesprekken tegelijk zullen worden doorgezonden. Verschillende nieuwe telefoonsnufjes voor de toekomst kunnen door de bezoeker worden geprobeerd, en zo is er bijvoorbeeld een minatuur telefoontje, dat als een polshorloge kan worden gedragen, en dat men net als ieder ander telefoontoestel kan gebruiken voor alle willekeurige gesprekken, ongeacht wie men wil bellen of waar die persoon woont. Iedere weekdag tussen 9 en 4 en volgens afspraak worden er geleide toers in het Engels en Frans gegeven. De toegang is gratis en iedere bezoeker ontvangt bovendien een lichte verversing.

VLIEG "NON-STOP" VAN TORONTO
PER
CANADIAN PACIFIC AIRLINES
NAAR

MEXICO
(Slecht $199, luchttarief)

HAWAII
(Slechts $400, luchttarief)

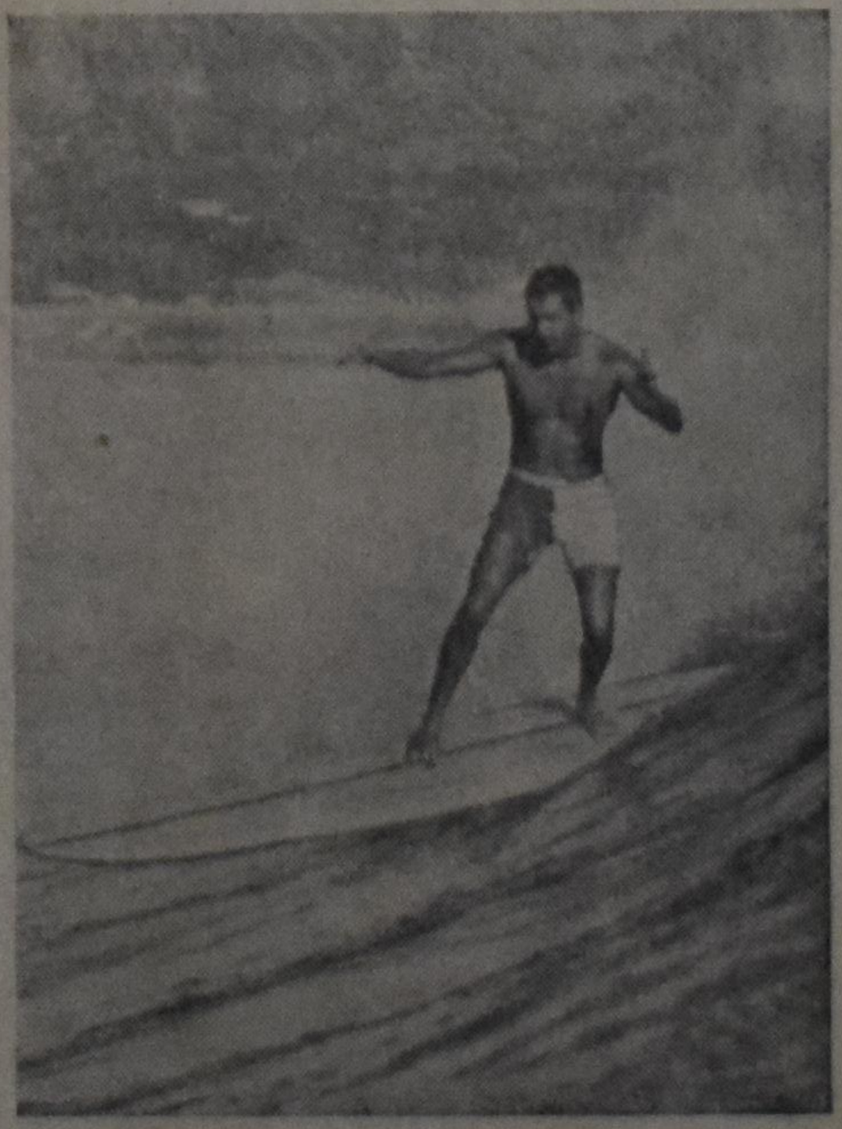

CPA verzorgt eveneens "non-stop" vluchten naar

AMSTERDAM en ROME

Bezoek uw reisbureau of telefoneer CPA op 362-5373 en vraag naar CPA's gemakkelijk "Good-Times-Now" Plan, Vlieg Nu — Betaal Later.

Canadian Pacific Airlines
CPR Building, King & Yonge Streets,
Toronto, Ont.

Please send information on
☐ MEXICO
☐ HAWAII
☐ "GOOD-TIMES-NOW" PLAN

Name ....
Address ....
....
Travel Agent ....

MY TESTIMONY

by Rev. Ladin Popov

These articles have been reprinted from "Underground Evangelism". We gratefully acknowledge the permission to do so by the publishers of this magazine. *Editor*

"15 years as an Underground Pastor"

Part 7

ENCOUNTER WITH "BIBLE SMUGGLERS"

I'll never forget my first encounter with the daring, dedicated breed of men we called "Bible Smugglers."

"Tonight, a Christian brother from the world is coming into Bulgaria with Bibles."

"With Bibles?" I asked, astonished.

My friend, Petrov nodded.

"Don't worry," he added quickly.

I looked at Petrov.

"Who's going to meet him?" I asked.

"You and I will," he smiled.

"But I dont know how to . . ."

"You'll learn the art of Bible smuggling fast," he interrupted. "Meet me at my place as soon as it's dark and . . ."

"And we'll see what will happen," I chuckled.

Four hours later, Petrov and I were bouncing over a little-traveled country road. When we reached the lowest spot in the valley, he pulled the car over to the side of the road.

"Our Bible smuggler should be here soon."

Barely ten minutes passed until I saw a flash of light. Over the hill came the car for which we had been waiting."

"Good evening, brothers," the visitor said in a low voice as he opened the doors of his car.

"Here they are — two boxes of them!"

Petrov and I took the boxes and set them on the back seat of Petrov's car.

In a moment, he was back in his car. He waved goodbye and drove off for his home in the free world.

"A real man of God!" Petrov commented.

Three minutes later, I asked, "Petrov, where in the world are we going to store these Bible until they're distributed?"

He told me.

"Why, that house is right next door to the Communist Party Office," I objected.

"True," Petrov replied, "but that office is closed at night."

He was right. Or so I thought until we turned the corner for the street where the big house stood.

We could hardly believe our eyes! Every light in the Communist Office was on. Groups of uniformed police and party members milled around outside.

"What a meeting!' drawled one man, obviously intoxicated.

Petrov turned to me and whispered, "They've already seen us. Let's grab the boxes and walk straight through the crowd . . ."

We did just that, weaving our way through Communists and police with pleasant but firm, "Excuse us. Pardon us."

Finally the Bibles were in safe hiding.

Many of these Bibles I had the joy of distributing personally. I took great personal risks to get God's Word into people's hand and homes.

One Sunday, disguised in old clothes and glasses, I slipped into a service being held in a Communist-controlled church. I recognized the pastor. I knew he was "registered" with the state, that he was more of a spy than a shepherd of souls. But all around me I could see sincere, earnest people, men and women who hungered for reality. I determined to get as many New Testaments into their hands as I could.

The plan I followed was a simple one.

I would sit behind a person whom I wished to bless by a portion of God's Word. When no eye was turned my direction, I would lean forward and drop a small New Testament into a man's coat pocket. When the man got home, he would find God's Word mysteriously in his pocket.

As more and more people received these testaments, many dubbed me "the Gospel phantom" because they never knew where I might appear next to enrich a life with the Sacred Scriptures.

Through the efforts of my brother, Haralan in Sweden and Underground Evangelism in America, Bibles and Testaments continued to be smuggled into Bulgaria.

I wish you could have seen the gratitude with which believers received these Bibles. Some men and women actually jumped for joy when they held God's Word in their mother tongue. Some kissed the cover where "Holy Bible" is printed. I shall never forget the joy that one Bible brought to an entire household!

This ministry of smuggling Bibles necessitated many divine miracles. I recall one of them — a miracle of protection.

One day, a Christian visitor from England knocked on the door of the room where I was staying for a few days.

"You're Ladin Popov, I presume?"

He reached for my hand, shook it, told me who he was. Then, in hushed tones, he informed me that he had been able to bring a suitcase bulging with Bibles across the Bulgarian border.

"The Lord must have given the border guard a temporary case of blindness," I said, shaking my head in amazement. "Where are the Bibles now?"

"They're at the train depot," he replied, "all 200 of them. When I arrived, I checked in the suitcase at the baggage room. Then I hurried over here to get you."

"Why me?" I asked.

"Well, a friend of mine in Germany told me that you're an expert at smuggling through God's Word to needy people. I thought I would get the Bibles to you and let you distribute them."

I thanked him for his confidence in me. I reminded him, however, that moving 200 Bibles from the train depot downtown to my room over a mile away would be no easy matter.

In 30 minutes, we had been to the depot, picked up the suitcase, and were walking back across town with our precious cargo. On every street corner, the police were busy stopping people, looking in shopping bags, handbags, boxes — the normal "checking" routine of communist Bulgaria. (Any citizen carrying any bag or suitcase on the street would most likely be searched by the police who were everywhere. This is a little-known feature of communist life.)

We passed one policeman . . . two police . . . three, four, five, six . . . there must have been at least 100 of them before the Bible courier and I set the heavy case down in my room.

Talk about timing! Each policeman we passed was distracted or looking in someone else's shopping bag just as we approached him and passed by! Not one of them even so much as stopped us being occupied with others.

Coincidence? No, more than that! It was God who blinded their eyes to the bulky suitcase bulging with priceless Bibles. I know. My visitor and I were praying in our hearts each step of the way.

In a matter of days, every one of the 200 Bibles had a proud owner — a Believer eagerly reading and passing the Bible around to others.

(To be continued)

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS

1. Something for a spelunker
5. Dissolve
9. Funnel shapes
10. Shun
12. Forebodings
13. Musical sign
14. Quarrel
15. Wall, for one
16. Craggy hill
17. Channel marker
18. Pronoun
19. Discover
20. Astern
23. Distance measure
25. Command
27. Epoch
28. Lake, source of the Blue Nile
30. Sloth
31. Consequently
32. Took dinner
33. Agrippa and Antipas
36. Exclamations of scorn
37. Fragrance
38. Proofreader's mark
39. Nobel prize-winning chemist
40. Worship
41. Tax
42. Cravings

DOWN

1. Bach, for one
2. Near: poet.
3. Opening
4. Large worm
5. Elephant's ancestors
6. Complete
7. Theater seat
8. Fork prong
9. Getup
11. Speck
15. Part of a Hemingway title
17. Natal celebrations
19. Iron: sym.
20. Public notice
21. Pillow contents
22. Italian city, since 1954
24. Tantalum: sym.
26. Sun god
29. European country: abbr.
31. Archaeological finds

Saturday's Answer

32. Brother of Moses
33. "Good King'
34. "The Red"
35. Judge's garment
36. Asked
38. Coral reef

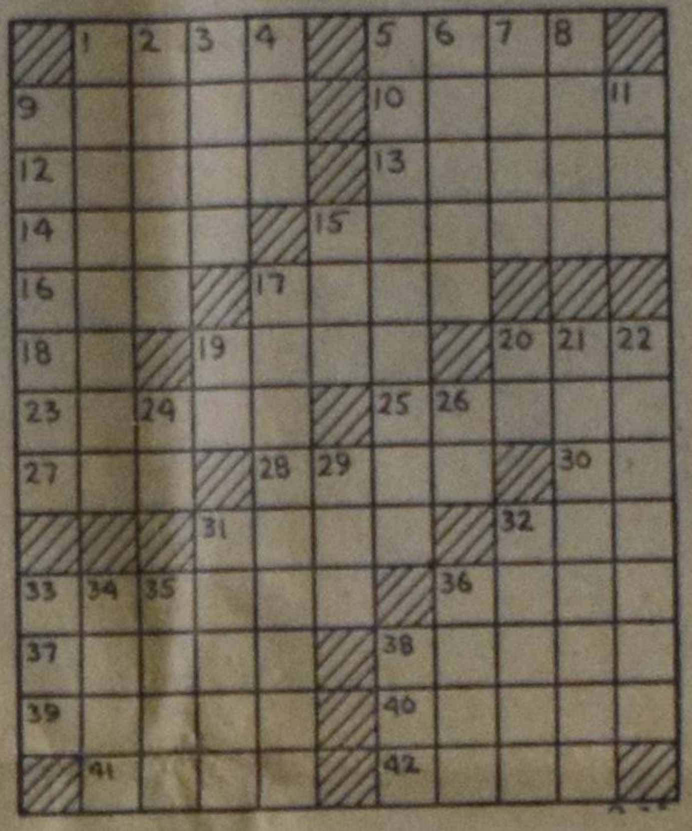

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

New Film for the Youth

On October 28th, Gospel Films, Inc. began filming "The Flip Side", a feature dramatic film which will take a candid look at the Youth of North America.

These people are different. Raised in a society where drinking has become a status symbol and sex jokes the "norm" of mixed company parties, they have been offered birth control pills, LSD and the atomic bomb. They dare to question education and religion and defy traditional codes of behaviour. Their trademark is a "cool resistance" to any approach from their elders in order that they might work out their own moral standards apart from restrictions and rules established by an earlier generation.

Billy Zeoli, the President of Gospel Films, in releasing information regarding this production said, "Never in the history of out company has so much research gone into a script. Teenagers will feel right at home for this is their world, and it speaks a language they will understand. In sincerely feel that they will be caught up in the story and, through the message of the film, learn that there is in Jesus Christ a way through to peace with God and deliverance from sin."

"The Flip Side" will be released during the spring of 1969.

Reformed Ecumenical Youth Conference Scheduled

(Grand Rapids, Michigan) Reformed youth from the United States and Canada will meet in Toccoa, Georgia from December 27-30 for the first RES youth conference. The conference has been arranged by youth leaders of RES member churches and the RES General Secretary. It will provide fellowship among young people of other churches and instruction in the biblical view of the unity of the people of God. The Rev. Frank Breisch will speak on "Reformed Youth in Turmoil", the Rev. James Lont on "Reformed Youth Together", and the Rev. Kenneth Smith on "Reformed Youth Tomorrow." Bible study sessions and the conference sermon will be conducted by Dr. Paul G. Schrotenboer, RES General Secretary. (RES)

Whatever you need in printing, whether it be offset or letterpress, our modern equipment and long experience assure you of a quality job, at a price you'll like.

Call us, or send us a sample or a rough idea of the printing you have in mind.

GUARDIAN PRESS

P.O. BOX 312, STATION B,
HAMILTON, ONT.
Phone (416) 547-1488

the home of good printing

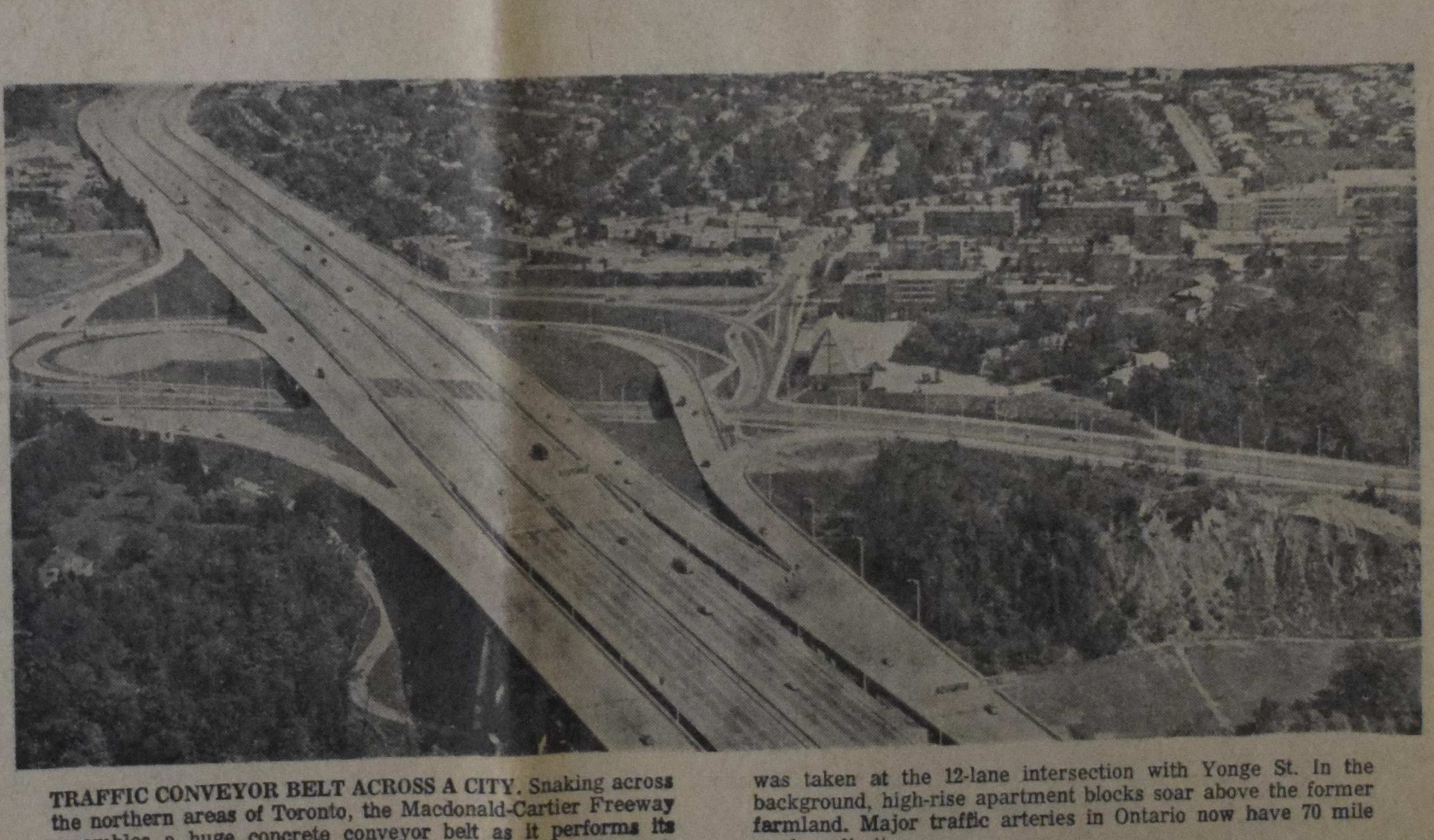

TRAFFIC CONVEYOR BELT ACROSS A CITY. Snaking across the northern areas of Toronto, the Macdonald-Cartier Freeway resembles a huge concrete conveyor belt as it performs its vital link in the cross-Canada highway system. This photograph was taken at the 12-lane intersection with Yonge St. In the background, high-rise apartment blocks soar above the former farmland. Major traffic arteries in Ontario now have 70 mile per hour limits.

Lambert Huizingh

Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

DE BOODSCHAP

De Nieuwe Theologie (om dit minder juiste woord te gebruiken), die in Nederland nogal opgang maakt, heeft op dit continent geen goed onthaal gehad. Over het geheel genomen, zijn onze theologen er niet voor te vinden en bij de kerkleden kan men zelfs een duidelijk verzet ertegen waarnemen.

Wij menen niet, dat deze afwijking voortkomt uit een zekere piëtistische inslag, maar veelmeer verklaard moet worden uit een liefde en trouw aan de Bijbel. Men wil wel kennis nemen van nieuwe vertalingen en ook wel oog hebben voor nieuwe exegetische uitleggingen, maar men wil de Schrift de Schrift laten. En wanneer de nieuwe theologie de indruk geeft meer op de menselijke rede dan op geloof gebaseerd te zijn, dan wijst men hier die theologie af. Dat is een goed ding, waar wij blij mee zijn.

Daarbij willen wij één ding, dat de nieuwe theologie onophoudelijk beweert, niet voorbijzien. En dat is dat wij meer nadruk moeten leggen op de inhoud van de bijbelse boodschap. Misschien hebben wij hiertoe ongewild wel enige aanleiding gegeven. Misschien hebben wij in onze ijver om de betrouwbaarheid van de Bijbel te verdedigen wel enigszins de boodschap van de Bijbel over het hoofd gezien. Want om die boodschap gaat het inderdaad.

Om enige voorbeelden te noemen. Daniël b.v. staat bij ons aangeschreven als een reus onder de bijbelse personen. Toch weten wij van de persoon Daniël maar heel weinig af. Wij hebben geen beschrijving van zijn ouders, wij weten niets over het einde van zijn leven. Maar wij vereren hem, ten koste van de boodschap. Wij leren zelfs de kinderen een versje over hem: "Dare to be a Daniel, dare to stand alone". Maar de gehele Bijbel, en dus ook de geschiedenis van Daniël, is Godsopenbaring. Het gaat er niet om wat Daniël gedaan heeft, maar wat God gedaan heeft. In de straf voor Zijn volk brengt God Zijn Openbaring (in de personen van Daniël en zijn vrienden) in het heidense Babylon. En in de geschiedenis van Daniël zien wij de handelingen van God om Zijn volk ook in de ballingschap te beschermen en de komst van Zijn Zoon voor te bereiden. Het heidense Babylon (en dat was DE wereld in die dagen) wordt mee-betrokken in God's redding van Zijn wereld.

De geschiedenis van Job laat ons een ander facet zien. Wij weten heel weinig van Job. Wij weten niets van zijn voorgeslacht, niets van zijn dood, niet eens van zijn woonplaats. Er zijn er die het boek Job als een soort fabel beschouwen. Maar onze gedachten cirkelen om de persoon van Job: zijn zonde (het vloeken van zijn geboorte), zijn geduld, zijn vasthouden van het geloof tegenover zijn vrienden, zijn rijkdom en zijn armoede. Maar ook het boek Job is Godsopenbaring. Het gaat niet om Job of wat Job gedaan heeft. Maar om God en wat God gedaan heeft en doet. Achter Job's rug is een duel gaande tussen God en Satan en dat duel betreft de zekerheid van Gods redding. Satan betwijfelt of een door God geredde inderdaad wel gered is. En God gunt hem die "challenge", die tenslotte uitloopt op een volledige victorie voor God. Dat is de boodschap van het boek Job.

Of het boek Esther. Denk er om het gaat om de redding van Gods volk, nu en toen en altijd. In het boek Esther wordt de naam van God niet genoemd. Waarom niet? Was Hij zover verdrongen uit het leven van Zijn kinderen? De man Mordechai was aan het hof van de heidense koning Ahasveros. En dat terwijl de gelegenheid was geopend om terug te keren tot het beloofd land onder Zerubbabel. Maar de Joden in Susan prefereerden het goede leven dáár boven een terugkeer tot het land der vaderen. Mogelijk kon zijn nichtje Esther niet aan de schoonheidswedstrijd ontkomen, maar opvallend is dat Mordechai haar vertelt toch vooral niet te zeggen, dat ze van Joodsen bloede is. Werd ze verkozen tot koningin (van een lugubere man als Ahasveros) of als ze niet verkozen zou worden en dus opgeborgen zou worden in een huis voor vrouwen, door het verbod van haar oom, sneed Esther alle banden door om haar dienst aan JAHWEH uit te voeren. Wij weten het verloop. Tenslotte was Mordechai de tweede in het koninkrijk van Ahasveros: volkomen opgenomen in de heidense cultus en cultuur. Maar zo, tegen alle tegenwerking van Zijn eigen kinderen in, redt God Zijn volk. Dat is de boodschap van Gods Openbaring in Esther.

En zo zouden wij kunnen doorgaan. Zacheüs, een man van wie wij gemaakt hebben, dat hij Jezus wilde zien, maar van wie de Bijbel zegt, dat hij in een vijgeboom klom. Die boom had grote bladeren, waardoor hij dacht verborgen te kunnen blijven. Maar alsof Jezus die bladeren opzij schuift, roept Hij Zacheüs naar beneden. Want niet Zacheüs zoekt Jezus, maar Jezus zoekt "wat verloren was". Of Annanias en Safira, die maar niet om een leugentje gedood werden, maar die trachtten het verlossend werk van de Geest te doorkruisen in de opbouw van de nieuwe mensheid in de Heiland.

Zo zouden wij de Schrift door kunnen gaan, niet om te zien wat mensen gedaan hebben of wat mensen beleefd hebben, maar om te zien wat God gedaan heeft en doet. Het is de boodschap van God, die Hij ons wil leren.

Och nee, wij weten wel dat hiermede niet op alle vragen een antwoord is gegeven. Maar wij willen toch wel zeggen, dat hiermede een uitgangspunt is bepaald. De Bijbel is niet een boek, dat wij naar willekeur kunnen onderwerpen aan onze kritiek. Het is voor alles het boek van de openbaring Gods. Daarom is het ons heilig. Daarom treden wij het met eerbied tegemoet. Er zou misschien evenveel gezegd kunnen worden van de mensen van onze dagen als er gezegd is van de mensen, die ons in de Bijbel beschreven worden. Maar dat is het punt niet. Het punt is, dat God in dit boek ons heenwijst naar de Christus, die komende was en gekomen is. Dat is het ook wat de evangelist Johannes bedoelde, toen hij schreef, dat er nog wel veel meer van Jezus te vertellen zou zijn (hoofdstuk 20:30). Zo zou er nog veel meer te zeggen zijn over wat God gedaan heeft, van de schepping af tot nu toe. Veel meer. Maar dit is geschreven "opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam".

Ook al wijzen wij de nieuwe theologie af, ook al verzetten wij ons tegen het ons ontnemen van zekerheden, één ding geven wij gewonnen, en dat is dat het ons bij het lezen van de Bijbel moet gaan om de boodschap, niet van mensen, maar van God Zelf.

D.F.

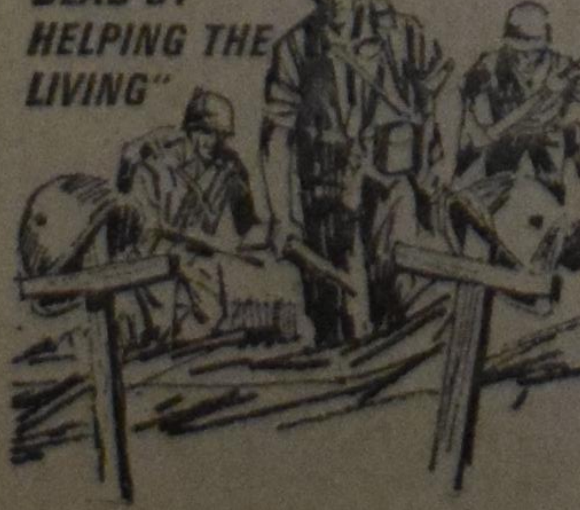

REMEMBRANCE DAY

B.C. Supreme Court Rules Against Clarence Mostert

On October 10, 1968, Mr. Justice R. A. Wootton of the Supreme Court of British Columbia rejected Clarence Mostert's lawsuit against Hoffars Ltd. (which had discharged him in June 1964) and against Lodge #692 of the International Association of Machinists.

Mr. Mostert had asked for damages and for an injunction restraining the company and the union from interfering with his right of employment and his freedom of religion and association. He based his refusal to join Lodge #692 on his Christian convictions which made it impossible for him to join a union that did not acknowledge the authority of Christ but is committed to a man-centered view of life and labour relations.

The IAM membership pledge reads as follows:

"I promise to obey the laws of the International Association of Machinists, promote its interests, further its principles, attend its local meetings, take part in its deliberations, and discharge all duties imposed upon me by the International Association of Machinists and will promptly pay all dues and assessments lawfully levied upon me.

"I promise to treat as sacred the business of this Association and all its transactions of which I may be aware, and not reveal them to any other than members.

"I will remain true to the principles of trade unionism and will advocate the elimination of piecework and the running of more than one machine by one person.

"My duty and obligation to this Association shall at all times take precedence and be faithfully discharged in all matters pertaining thereto.

"I further promise that I will never propose for membership in this Association any other than a competent candidate.

"Should I cease to be a member of this Association I shall, nevertheless, consider this a binding obligation.

"To all of the foregoing I pledge by sacred word of honor."

Mr. Justice Wootton ruled that Mr. Mostert had not proven that intimidation and coercion had taken place at the time he was discharged for his refusal to join Lodge #692. He also asserted that in his view the union had not in any way interfered with the plaintiff's religious beliefs. Mr. Justice Wootton had accepted the claim of an IAM representative that the union's constitutional commitment to the "class struggle" did not mean what it said. The Judge did not refer to the IAM's affiliations and its indirect support — for example, via the Canadian Labour Congress — of the socialistic New Democratic Party.

Following are parts of Mr. Justice Wootton's Reasons for Judgment:

"I regard this matter as a particularly delicate one inasmuch as it was urged upon me that the plaintiff had been denied his rights as a citizen, in that he had been discriminated against because of his religious belief.

"Certainly this matter does not have the scope and importance that was endeavoured to be given it in the religious issue raised. In that regard I am careful to indicate that I was impressed by the sincerity of the religious faith of the plaintiff and the sincerity and worth of the tenets of the Christian church to which he belonged. This judgment is in no wise any criticism of any religious belief of anyone. The case, except so far as the plaintiff was concerned, had nothing to do with religion. He was free to practise his own religion and his freedom in that regard was in no wise interfered with by any defendant.

"The plaintiff was entitled to have his religious beliefs, but he had yet to comply with the terms of his employment.

"What the plaintiff is endeavouring to do here is in essence to say that, unless the union he joins or is willing to join professes the religious and moral tenets of his church or of himself, then the union cannot require him to join it, and that he may continue employment under a collective agreement such as is evidenced in this case and so ignore the collect agreement. This is not the law. The Plaintiff has not been denied or interfered with in any way in the practice of his religious beliefs. He endeavoured to convince the Court by evidence oral and documentary that the defendant union was irreligious in its beliefs. I found no evidence of this, but there was ample evidence, I should note, that there was freedom for all members of the union in matters of religion and politics. As to political philosophy such as "class struggle", this was a matter of individual belief and was not a factor making the union an illegal body.

"Although the memorandum or letter mentioned above speaks of the "Christian belief" as the cause for dismissal, I must conclude that this was simply a kindly gesture towards the plaintiff. It was because of his beliefs that he would not join the union. He was in fact a problem to his employer Hoffars by reason of his refusal to join the union. He had further been tolerated by Hoffars and kept on for the long period indicated above. His inability to join the union was nothing that the union did, but it rested with himself entirely. He could not require or expect the union to change the constitution to satisfy his religious beliefs or requirements."

The foregoing statements clearly indicate that Mr. Justice Wootton separates religion and the objectives and practices of a labour union. This view represents a religious position.

Religion and the affairs of a labour union cannot be separated, since labour unions are made of people—and people are religious beings. Scripture shows that God requires men to serve Him always and at all times. To hold that a union is religiously neutral is to imagine that men can get along without God and without obeying His law. (A glaring contradiction arises at this point: Though unionism and union membership is thought to be something that has nothing to do with a man's religious beliefs, many unions, including the IAM, require far-reaching pledges of allegiance that are permeated with language that has religious overtones. See the IAM membership pledge shown above.)

Mr. Justice Wootton's concept of religion and freedom contains the seed of tyranny, for it sets up its own authority over the consciences of men. All men must recognize this authority, and they may not disregard the limits beyond which they may legitimately exercise their freedom. It is believed that freedom of religion is not relevant outside of the privacy of one's personal life. .

Here we are face to face with one of the most profound issues of our time. This court case does not merely involve the burdened conscience of a fellow Christian. At stake here is nothing less than a direct confrontation with the spirit of our age embodied in the faith of humanism. This faith in man and in his reason poses as eminently tolerant and "reasonable," but at the same time it demands that all men conform or else . . . . That's why what happened to Clarence Mostert should deeply disturb every Christian and shake all of us out of our complacency. When men seek to establish and define freedom without the light of Gods revelation, freedom will turn into its very opposite.

The obvious and urgent task before the Christian community is to press home the claims of Christ. In that context it must articulate how true freedom can be maintained and safeguarded within society, namely, by a limitation of men's power (therefore no union shop) and by the acknowledgement that a free society must be a pluriform society. Only in that way can men with different beliefs live side by side and make their own distinctive contributions towards the building of a free nation. The overriding question is whether the Christian community has the spiritual stamina and discernment to devote itself wholeheartedly and joyfully—even in the face of setbacks and disappointments—to that most challenging and rewarding task!

—CJL Foundation,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ontario.

The Quality of Possibility

The New Testament topped all books on the paperback best-seller list last year. The Bible Society's publication "Good News For Modern Man", the New Testament in Today's English Version, with sales of 7,815,042, outsold all mass-distributed paperbacks in 1967.

The Canadian Bible Society reports that annual world distribution is now 105 millions and that the demand exceeds the supply. Although the Scriptures are in 1326 languages, translation work is going forward in 800 languages. The Canadian Bible Society is asking the public for $800,000 as its share of the world budget of over $7,000,000 this year.

Why this interest in the Bible?

The year 1968 will go down in history as one of violence and turmoil. (We live in a world which appears to have gone mysteriously and radically wrong. We observe the progressive deterioration of our social values.) We see the whole world threatened with anarchy. Mankind has chosen paths which have led him disastrously astray.

All this is happening at a time when people on a world-wide scale have a longing for a truly human and therefore meaningful way of life. With man's new skills and achievements there is the belief that man can rightfully expect a better life on earth. A new level of human existence is now possible because of man's technological advances.

It is possible that in 1969 man will make his first trip to the moon. It is interesting to note that it was in 1869, just 100 years ago, that the first trans-continental railway in North America was built. In the span of 100 years man has progressed from being able to travel across this continent by railway to being able to land on the moon. What is in store for man who can walk on the moon? Will he be better equipped to live the life of a human being on earth?

Going to the moon, in itself, is not what is most significant. It is what comes out of it. Technical capability by itself is not sufficient. To what use will these new achievements be put? They can be used for the destruction as well as for the benefit of mankind. They can be used to enslave man as well as to liberate him. Everything depends on what we DO with these new possibilities. A new quality of possibility is now on the horizon for mankind.

The future of technological man is far richer and more brilliant than anything we can imagine, if man can behave in a rational and humane manner. The Bible is a Book which speaks about man and which presents a picture of the perfect man Jesus Christ. It portrays the infinite possibilities of life for man if he lives in a right relationship with his Creator.

The message of the Bible takes on a special significance in the light of man's achievements. Man has assumed control of great new powers. He has to make decisions as to how these powers will be used. Man needs guidance. He needs to know what to do and he needs the power to do what he knows he ought to do. The pages of the Bible are "a lamp unto his feet" and a source of strength for the living of life in this dangerous and exciting period of history.

Zojuist verschenen:

CONFLICT AND HOPE IN SOUTH-AFRICA

by Dr. P. G. Schrotenboer

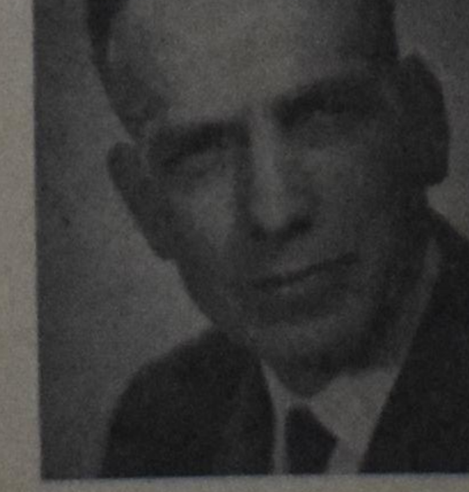

De auteur, die algemeen secretaris is van de Reformed Ecumenical Synod, is enige tijd in Zuid Afrika geweest, gedurende welke tijd hij speciale studie van de apartheidspolitiek heeft gemaakt. Hij heeft niet alleen het leven in Zuid Afrika in ogenschouw genomen, maar hij heeft met vele mensen gesproken, blanken zowel als zwarten. In dit boek geeft hij een verslag van zijn waarnemingen, en tevens presenteert hij een onbevooroordeelde indruk. Een ieder, die zich orienteren wil of die een juist inzicht in de Zuidafrikaanse situatie wil hebben kan niet zonder dit boek.

Het is geschreven in gemakkelijk te volgen Engels. Het omslagontwerp is van de tekenaar Wm. Hart.

PRIJS PER EXEMPLAAR $2.40 (bij vooruitbetaling)

UITGAVE VAN

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Corner Gage & Main St. Box 312, Station B Hamilton, Ontario

MORE SUBSCRIBERS

is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand!

Committee in Reformed Churches in The Netherlands Issues Pamphlet on the World Council

(Grand Rapids, Michigan) On request of the General Synod of the Reformed Churches in he Netherlands, a committee has issued a 36 page pamphlet "Reformed Persons Look at the World Council" (Gereformeerden Kijken Naar de Wereld Raad). In the pamphlet five leaders answer specific questions concerning the Reformed Churches and World Council Membership: Why did the General Synod change its course? Is this change due to changes in the Reformed Churches? Do you welcome this reversal of viewpoint? Do you fear that membership would endanger the unity of the Reformed churches? Would joining then be worth the risk?

The Rev. D. H. Borgers, pastor in Soest, replied that internal unity is worth more than membership He found no change of course in the World Council and therefore the objections brought against the WCC in 1949 (that the WCC does not assume responsibility for the functioning and interpretation of the basis and claims to be a fellowship of faith while allowing liberal churches as members) still stand. Mr. Borgers objected also to the political declarations of the WCC and to the fact that the WCC chose against the United States and for Russia in the Cuba crisis.

Dr. P. G. Kunst, President of the General Synod, traced the history of the church since 1834 and showed how the isolation of the church in the early years and the early stage of development has gradually led to contacts and relations with the wider circle of the world church. "Whoever wants to carry out his responsibilities in his own and the wider wider circle is confronted with all the questions of the ecumenical movement. This presents to our churches a new situation," Dr. Kunst stated. "I am of the opinion that our churches are called to ask for membership in the World Council as soon as possible. The decision to do so is the seizing of an opportunity, the acceptance of an experiment," he concluded.

Prof. A. D. R. Polman wrote in his contribution that membership is a duty. He saw in the Reformed Churches' change in view regarding the World Council no change of course in principle but rather 'obedience to the facts.' The World Council has declared against a multiplicity of interpretation regarding the confession of Christ as God in Evanston and in New Delhi. The Reformed Churches on their part came to recognize that the confession that Christ is Savior includes different possibilities of interpretation and that one may not posit the doctrine of atonement through satisfaction as a **sina qua non**. He stated also that it has become clear since 1949 that the refusal of the WCC to express a judgment concerning the seriousness and the uprightness with which a member church accepts the basis is not due to a relativizing of its basis but to a respect for the limits set for itself in not wanting to become a super church. Therefore, Prof. Polman stated, there is no objection in principle against joining the World Council.

Mr. A. Warnaar Jzn, who has a leading position in the International Council of Christian Churches in the Netherlands, stated that in no case was the change in standpoint due to a change in the World Council. He cited instances in Canada, the United States and New Zealand as proof that churches in the WCC do not abide by the basis of the Council. In his view, therefore, the development in the Reformed Churches is plainly in conflict with the Word of God. "Eventual membership would not only endanger the unity of the Reformed Churches but could be a breaking point."

Professor C. van der Woude, a delegate of the Reformed Churches to Uppsala, pleaded for carefulness and wisdom in the matter of World Council membership. He stated that he was not a priori against membership but feared that there would be dire consequences. The change in viewpoint by the General Synod, he found to be in the fact that the WCC has not made any declarations which are in flagrant conflict with the basis adopted in New Delhi and in the refusal of the WCC to become a super church. The change in viewpoint was also due to a development within the Reformed Churches. The tactics of the General Synod have been to lead the churches ever closer to membership. In mission work, in world relief, in participation in the Nyborg Conference and in sending observers to New Delhi and delegated observers to Uppsala one can see a changing of course. The change, he continued, is due to the means of communication, to the tendency to 'deconfessionalize' and to the 'misery of the divisions in the church'. "One is overweary of the unpalatable church struggle and longs for unity." He welcomed the possibilities for greater contact with other churches but regretted the deconfessionalizing and the ecclesiastical indifferentism. In reply to the question whether membership is worth the risk, he pointed to the danger of causing a crisis among the churches of the Reformed Ecumenical Synod if the Reformed Churches in the Netherlands would join the World Council. "If the danger of a schism in the church would become real and great, I consider it an act of true ecumenism to remain together." (RES)

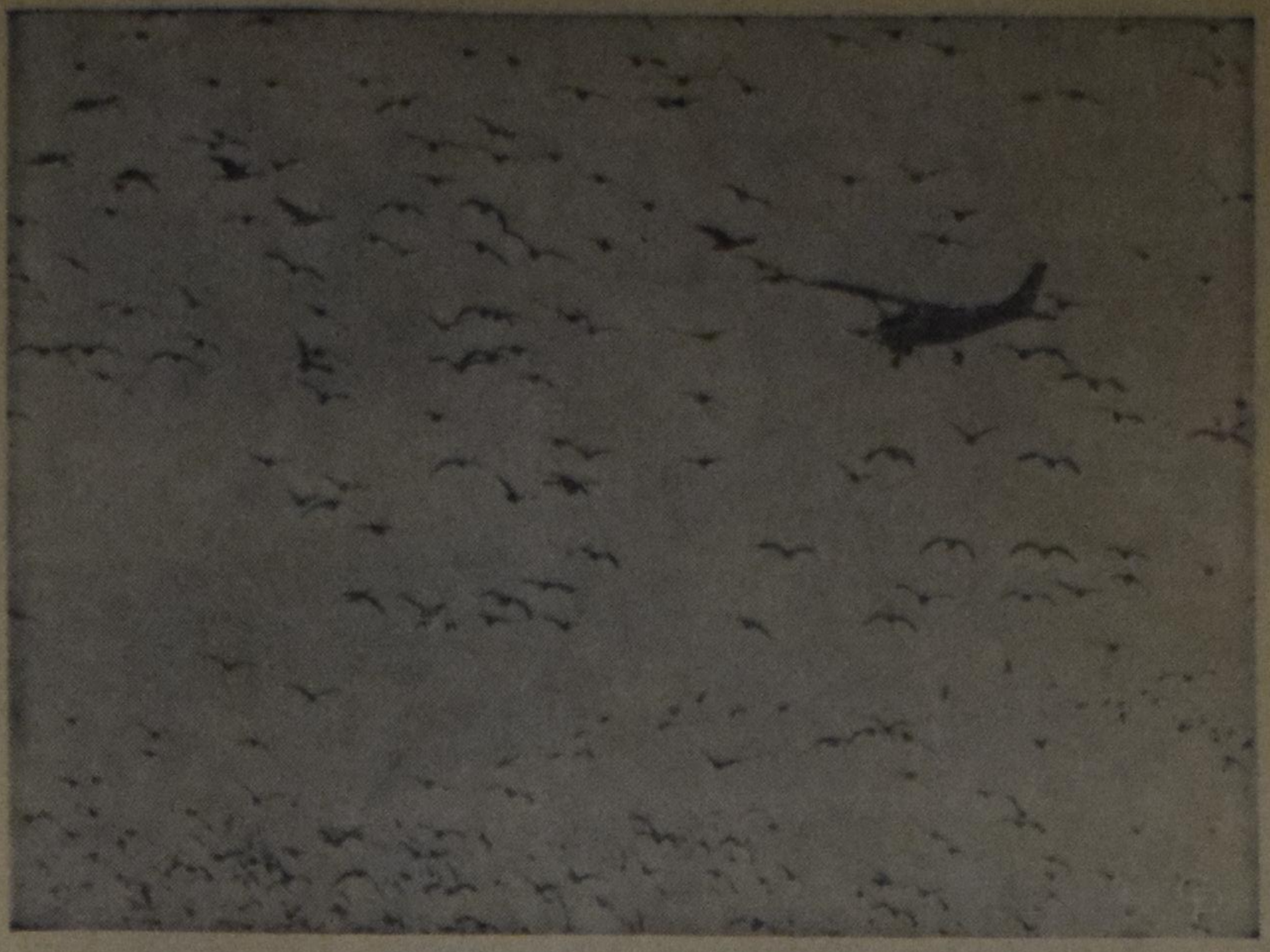

WILD GOOSE CHASE—A Federal Fish and Wildlife Service plane joins thousands of migrating Canadian geese at Horicon Marsh, Horcon, Wis., during a survey of birds before hunting season opened. Number of geese was estimated at 150,000.

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

Several articles appeared already in "Calvinist-Contact" regarding the establishment and opening of the out-patient clinic in the Frost-Building, 100 Rexdale Blvd., Rexdale (Toronto), where Dr. Helen J. Rogers is serving as psychiatrist.

In the meantime this clinic proved to supply a longfelt want.

However, in the board-meetings of June 8th, 1968 and September 7th, 1968 some other business was done, which deserves your attention.

Reformed Church of America. The representative of these churches in our board was Mr. J. De Jong of Oshawa. Unfortunately he resigned for business reasons. In his vacancy the board appointed Rev. J. Vanden Berg, Guelph.

All Ontario Diaconal Conference (Chr. Ref.) We received from this organization an amount of $12,005.55 as total proceeds of their Action Salem 1967, (incl. $568.12 interest). We are grateful for this fine support of our deacons. Moreover the conference appointed Mr. J. F. Gehrels, Toronto, one of our board members as an advisory member on the board of the A.O.D.C. in order to be kept well-informed with the work of "Salem".

Finances. Our financial position is developing favourably. The income for the first 8 months of 1968 was $32,520.89. The disbursements $9,407.87. The members equity is now close to $17,000.00, for which we are very grateful.

Salem Sunday 1968. The last Sunday of October (October 27, 1968) was designated as Salem Sunday. This does not mean that every church is bound to this date. The emphasis is that every church of Reformed persuasion in Ontario will hold a special Sunday collection for the building fund of "Salem". We hope and pray that "Salem-Sunday" will give a boost to the love for our institute of Christian mercy.

Casper C. Vanderiet.

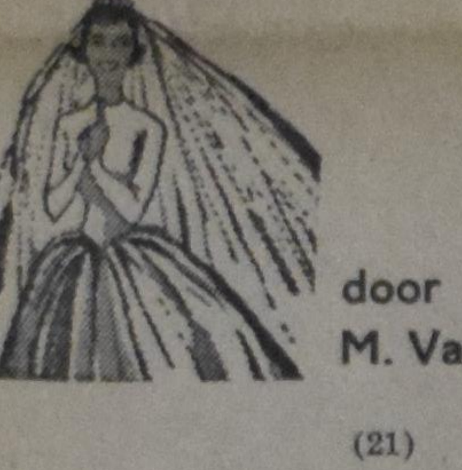

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(21)

En onderwijl heeft Ellewien Jochem meegenomen naar de kamer. In de eerste impuls had ze haar armen ook naar hem uitgestoken. Hier, nu hij haar opnieuw omhelst, vallen haar handen slap neer, want door de geur van z'n kleding, die scherpe geur van het verdronken land, die oom Jan ook bij zich had, rijst alles voor haar op. De lange, bange uren in het water. Het vlot, dat kantelde....

En het was even of van binnen iets bij haar brak, toen ze hem zag, nu is er weer die muur om haar hart, om haar bloed, om haar liefde, die muur, niet te verwrikken, hard als steen.

En Jochem? In zekere zin en toch op geheel andere wijze ervaart hij hetzelfde, want in hem is op dit moment een walging van alles, wat hij heeft gezien. De viezigheid, die hij heeft moeten aanpakken met z'n handen. En nu, met het aanraken van Ellewien, als hij z'n armen toch om haar heen slaat, heeft hij het gevoel haar er lichamelijk in te betrekken.

En Ellewien staat daar, ze wordt niet heet en ze wordt niet koud. Ze staat daar als een dood ding.

Maar Jochem overwint z'n afkeer van wat als een golf tussen hen kwam.

Niet heftig of vurig, alleen maar heel teer in z'n deernis om haar, slaat hij z'n armen om haar heen en trekt haar naar zich toe, dicht tegen z'n borst en telkens kust hij zacht haar neergebogen hoofd.

Om hen heen is het gemis van al de anderen....

Een gemis voor Ellewien dat Jochem voelt toch niet te kunnen peilen. Hij wil haar troosten, hij zou alle ellende van haar willen nemen, maar helder staat hem voor de geest, dat hij in dit alles alleen maar te kort kan schieten.

"Kind," zegt hij enkel. "Kind."

Z'n ene arm houdt haar omvat, met z'n andere hand streelt hij haar zachte haar. Maar Ellewien blijft onbeweeglijk. Haar lichaam reageert niet.

"Ellewien!" Haast wanhopig roept hij het, probeert haar ergens te raken, waardoor ze wakker zal worden uit dit starre. "Ellewien, nu heb je alleen mij nog maar."

Ze recht zich, maar ze drukt zich niet dicht tegen hem aan zoals hij gehoopt had.

"Ja Jochem, ik heb jou, maar.... jij.... nee, jij hebt mij niet. Je hebt niets meer aan mij. Ik ben niets meer, niets meer dan een dood ding." Haar stem klaagt. "Alles is weg." "Maar kind." Jochem is haast radeloos. "Hoe komt dat dan?" Jochem gaat zitten, maar Ellewien laat zich niet door hem meetrekken. Zij neemt een andere stoel. De kleine afstand tussen hen is een diepe kloof.

Jochem is moe. Oververmoeid. Hij heeft een week achter zich vol spanningen en gevaar. Een week vol overgrote zorgen. Ploeteren haast dag en nacht. Een week vol lugubere en afgrijselijke dingen, waarover echter nooit één woord over z'n lippen zal komen. En daartussendoor zweefde toch steeds de gedachte aan Ellewien, z'n bruid. Soms zoals ze zich zo onbegrijpelijk tegen hem verzette in de boot en toen ze aan land moest. Soms ziet hij haar zoals ze later op de dijk stond, totaal verkleumd van de kou en met zijn eigen windjack over de natte flarden, die eens haar nachtgoed waren geweest, het haar in vochtige, plakkerige krullen om haar hoofd.

"Ellewien," hij smeek het haast, "hoe komt dat dan?"

Onbeweeglijk blijft ze zitten en Jochem merkt dat haar ogen ver weg staren.

Ze ziet weer het water voor zich, denkt hij, al de ellende van die dagen en nachten van angst.

Maar dat is het niet.

Wat Ellewien ziet is de hemel. De hemel, waar ze in hun angst toch zo dicht bij leefden, waar.... de anderen mochten binnengaan.

Toen was daar Jochems gezicht geweest, zoals ze dat niet kende, baardig met vuile strepen en natte haarslierten en z'n handen, die hij naar haar uitstak, waren rood en blauw van de kou. Hij had haar meegetrokken in de boot toen het vlot kantelde en het water haar omsloot en ze meende de paarlen poort te zullen zien en de straten van goud. Ze hadden ervan gezongen op de ergens op vastgedreven zolder, die donkere nacht, met z'n allen.

Wild was ze opgevlogen in de wiebelende boot met de krakende riemen, die voortbewogen werden door Jel in een natte donkere jekker, van wie ze alleen de rug zag, en een paar rode vuisten, die de riemen omkneld hielden en onder de bank zijn laarzen in een plas water op de bodem. Geschreeuwd had ze het, temidden van het hulpgeroep van verdrinkende mensen, terwijl de storm om haar heen loeide en de sneeuwregen haar gezicht striemde: "Jochem! Waar zijn de anderen?"

En Jochem had gezwegen. Alleen haar natte haar gestreeld. "Ben ik.... alleen?"

"Ja." Z'n stem had heel schor geklonken en Jel met de natte donkere rug had gehoest.

Op dat ogenblik had ze geweten. Ze waren allen door de paarlen poort gegaan. Zij alleen niet. God had haar teruggewezen. Waarom?

Maar niets van dit alles heeft ze aan Jochem verteld, of kan ze aan hem vertellen en ze weet het niet te verklaren, waarom ze koud en reactieloos blijft als hij haar aanraakt.

"Het kan niet meer, Jochem." Ze zegt het toonloos. "Nooit meer."

Zwijgend zitten ze bij elkaar en Jochem heeft sterk het gevoel nu niet langer bij haar te moeten aandringen.

Ik zou er, denkt hij vertwijfeld, eerder iets mee kapotmaken, dan dat ik er iets goeds mee bereik. En dan weet hij: er is maar één ding, dat gedaan kan worden.

"Ellewien, als we er nu om bidden?"

Haast geschrokken kijkt ze op. Zegt dan op een toon, die bijna wil zeggen: hoe kun je dat nu veronderstellen: "Och... Jochem!"

"Ja kind, God heeft ons toch allebei gespaard. Jou als door een wonder. Hij heeft ons aan elkaar teruggedreven en zouden wij dan nu uit elkaar gaan? Ellewien, dat bestaat toch niet. Je bent toch m'n bruid. Ook nu nog! Na alles!...."

En dan komt er een gedachte in hem op, die hem z'n zin niet doet afmaken. Had ik haar maar genomen, zaterdagavond, toen het nog kon. Had ik het maar gedaan, dan was ze nu van mij geweest. Het is haast als een schreeuw en een vloek tegen God. Had ik maar zelf....
Ellewien merkt niets van deze duizelingwekkende gedachten in hem.

Ze ziet hoe hij opstaat, toch weer bij haar komt. "Ellewien, vergeet niet dat je van mij bent, dat je me je woord hebt gegeven. Dat was toch — nog probeert hij haar te overtuigen — bindend? Voor jou zowel als voor mij. Mijn liefde voor jou is dezelfde gebleven. Wil je me direct roepen als je....". Hij zoekt naar woorden die uitdrukking moeten geven aan wat bij hem leeft. Z'n liefde, die bij hem door de ramp en de ellende niet is verstard zoals bij haar, maar eer rijker en dieper is geworden. Hij zou haar alles willen zeggen, zoals hij dat vroeger, dat is een week geleden nog maar, ook zei, maar hij kan het niet, omdat ze hem geen klankbodem geeft, zoals ze daar is. Op een afstand. Onaantastbaar. Hij vindt de woorden niet, die in hem leven. Er komt alleen het nuchtere: "Als je me soms nodig hebt."

Bij de deur keert hij zich voor het laatst naar haar om. Alles wat in hem leeft aan liefde en hartstocht en warmte en hartelijkheid legt hij in de klank van z'n stem.

"Ellewien, ik ben er altijd. Voor jou."

En dan gaat hij. Hij moet gaan. Z'n tijd is om. Als een vreemde, een onbereikbare, laat hij haar achter.

Zachtjes, alsof hij haar kon storen, trekt hij de deur achter zich dicht, loopt de gang door naar buiten, waar in de vreemde straten het verkeer hem opvangt.

Door het snel aankomende duister, dat verdreven wordt door het licht uit de neonlampen, het rood en blauw en groen van aan- en uitflitsende lichtreclames, gaat Jochem langs de volop licht uitstralende etalages.

Op het trottoir drentelen winkelende mensen langs hem en op de rijweg jachten fietsen en auto's die hun gang slechts node onderbreken voor een hen regerend, op rood overspringend stoplicht.

Jochem gaat mee in de woelige verkeersstroom, in de richting van het station, waar de auto van de ingenieur hem om half zes wacht.

"En geen seconde later," heeft hij Jochem gedreigd, nadat hij hem vanmiddag op dezelfde plaats had afgezet.

En door de ervaring van de afgelopen week geleerd, weet Jochem, dat deze ingenieur, die met tot in decimalen uitgerekende getallen en gewichten en maten de strijd tegen het water mee heeft aangebonden, inderdaad een man van de seconde is.

Jochem haast zich, niet zeker wetend of zijn horloge gelijk is met de stadsklokken, z'n gedachten volkomen gerukt uit de sfeer van beredderen, maatregelen nemen en besprekingen voeren, eerst uitsluitend op het redden van wat nog te redden viel, daarna op de voedselvoorziening, het evacueren van achtergebleven mensen en het voorlopig bergen van slachtoffers. Officieel is de oudste wethouder waarnemend burgemeester, maar hij steunt in alles op Jochem, die meer doorkneed is in het vak van besturen en z'n studie nu in praktijk kan brengen.

En tussen al deze werkelijkheden staat dit niet te begrijpen onwezenlijke met Ellewien.

Jochem slaat rechtsaf, de stille stationslaan in. Het geeft hem even het gevoel van rust. Zijn blik ontspant zich, maar met dat ontspannen komt het beeld van Ellewien hem helderder voor ogen. Ja, een beeld was ze. Een vreemd, niet te bereiken beeld. Er straalde niets van haar uit. Niets levends, geen warmte, geen gloed.

Als ze had gehuild, denkt Jochem, woest en wild desnoods, dan had ik haar tenminste kunnen troosten. Als ik haar tranen maar had kunnen drogen, meer niet desnoods, dan had dat me tenminste het gevoel gegeven iets voor haar te hebben gedaan, dan was er contact geweest en.... één vonk, och, dan was de rest vanzelf weer gekomen.

Onder het verder gaan zingt er een wijsje in hem. Eerst zonder dat hij het zelf merkt. Ergens heel diep van binnen, maar het komt steeds meer naar boven en het wordt steeds duidelijker, zo duidelijk, dat hij opeens merkt, dat hij loopt te neuriën en dan pas weet hij, dat dat wijsje in hem is en herkent hij het.

"Wie kan er tranen drogen als Jezus, immer geen."

Het geeft hem een schok en een moment staat hij er stil van, terwijl de rood-verlichte wijzers van de stationsklok, die op vijf voor half zes staan, z'n pas toch al iets hadden geremd. Het zijn versregels, die hij wel honderdmaal heeft gezongen. Vroeger op school en in de laatste jaren bij Ellewien thuis. Hij kent ze prompt uit z'n hoofd, vond ze als kind prachtig, later, als opgroeiende jongen vol bravour, geneerde hij zich ervoor, nog later vond hij ze minstens overdreven en in ieder geval sentimenteel. Maar nu weet hij, dat ze feilloos zijn gekozen. Hij weet nu zeker, dat hier niet de tranen zijn bedoeld, die uit de ogen druppen en langs je neus en die met een zakdoek, haastig of met theatraal gebaar zijn weg te vegen, maar dat hier de tranen worden bedoeld, die van binnen worden geschreid, waar het verdriet het meest zeer doet.

(Wordt vervolgd.)

AN ANGLO-GENEVAN PSALTER

(Last part)

A discussion of an Anglo-Genevan Psalter would not be complete without giving attention to the question: is there a legitimate place for Hymns or "Gezangen" in such a reformational Church Book? If there is, which standard has to be applied?

We like to start with the remark that history tells us that "hymns" have, as a rule, not promoted the cause of Psalm-singing. On the contrary, their influence has been harmful. The number of Psalms was limited (150) but to the number of hymns there was no end. The church had to wage war against the socalled "free hymns" (in distinction from the inspired Psalms) which put the pious believer with his experiences and emotions in the centre. There "free hymns" in general lack a deep consciousness of sin and awareness of Christ's primary task of atoning for man's sin. They speak often of "tears wiped away", "burdens lifted", of the easing of sorrow and pain. Certainly these are benefits of the salvation wrought by Christ on the cross. But they are not the primary task of Christ. The psalmist David shows extreme vexation of spirit on account of his sin. He displays intense thankfulness to God, not first of all for dispelling discouragement, easing sorrow or pain; but he thanks God for salvation from sin, for the profound grace of God in his life. As a result of this basic atoning work of Christ, his tears are removed, his sorrows are assuaged and his pain is eased.

C. Wesley wrote 7000 of those "free hymns"! They are, for the greater part, "autobiographical", after the manner of "Jesus, lover of my soul", of which Prof. Vander Leeuw wrote: "here the autobiography goes to its extreme; everything circles around one's own salvation; world, life, labour etc. have only negative significance". As such they cannot be called reformed or calvinistic. We do not deny that there are good ones among the multitude of hymns but even these are not as fitting for being sung by the Church (i.e.: "the Lord's"). They are individual and may serve the individual believer. In the church we need "Songs of the Covenant" and that's why we need an Anglo Genevan Psalter.

It always struck us as very remarkable that many immigrants who in the old country were very hesitating with respect to "Gezangen" seem to have lost this attitude here. They plunged head over heels into the emotional waves of Sankey-Moody hymns. They seem not at all to care about it. We can not understand how they could so easily dissociate themselves from their Reformed Church Book.

Modernism and rationalism are not the only enemies. Methodism, subjectivism and pietism have always been as dangerous. That's why this present generation is under the holy obligation to provide itself and the next generation(s) with a Psalter that preserves and serves truly reformed life. Any compromise here will prove detrimental. For the future of the churches of the Reformation, for the glory of God and the welfare of our souls we will have to return to the Psalter of the Reformation.

In such a Psalter there is a place for biblical "psalms" other than the 150 of the Old Testament. Already in his first edition of 1539 Calvin gave a place to the Songs of Mary, Zacharias and Simeon. Alas, his early death did prevent him from adding more.

An unknown booklet, published by Beza, one of Calvin's co-operators, in 1569, gives us an idea of what the Genevan Psalter would have become, had Calvin lived some thirty years more. The important aspect of this publication is that Beza chose other parts from the Scriptures rhymed for use by the church. They stay very close to the inspired text. The 17 biblical "hymns" are given in biblical order; 6 of them are on Genevan tunes, the others on tunes very closely related to them.

The other day we received a Song Book of the Nederlands Hervormde Kerk, with 102 numbers. We were pleasantly surprised to see that also in the Church there seems to be the desire to return to a Scriptural Psalter. We found in this publication "vertolkingen van bepaalde bijbelfragmenten" (rhymings of Bible sections) from Old as well as from the New Testament, written by present day poets. We mention some: Deut. 30:11-14; 1 Sam. 2:1-10; Proverbs 8 and 9; Isa. 25:6-8; Matth. 11:2-6; Luke 8:4-15; Rom. 8:18-24a; Phil. 4:4-7; and 1 Peter 2:19-25.

In addition we mention the well-known booklet of Adriaan van Boven: "Heilige Gezangen", in which we find some beautiful renderings of parts of the Bible.

This is, in our opinion, the ideal solution of the "problem": how to get a "complete" Psalter from both Testaments, containing the "songs of Moses" (O.T.) and of the Lamb (N.T.). Next to the 150 Psalms let's say about 50 socalled "paraphrases" as they are already found in the First Scottish Psalter. Aren't there any poets among us who are willing to serve God's people in this respect? In the Book of Praise of the Canadian Reformed Churches a modest beginning has been made, but we need more and we solicit for more, and for the help of more and for the encouragement of all who value the Reformed name. We are willing to provide good melodies and a choice of Bible fragments that might be fitting for this treatment of rhyming on a beautiful tune.

We again commemorated the Great Reformation.

Let us do more than commemorate. Let us finish the work that Calvin started and let us translate this Genevan heritage into this continent.

M. M. de Groot,

Publication Committee for
Anglo Genevan Psalter,
P.O. Box 661, Hamilton.

ASA NO KOTOBA

by REV. HENRY BRUINOOGE

The name of our Mission's daily early-morning radio broadcast in Tokyo literally means "Morning Word" but could better be translated: "Morning Mediations". We began our broadcast on January 9, 1967 over Tokyo's largest and most popular commercial station, Radio Tokyo, and in the year gone by it has proven to be a most effective means to communicate the Gospel when measured by the tremendous response it has brought from our listeners. In the past twelve months we received a total of 11,145 responses, 75% from non-Christian people, for a daily average of 36 letters and cards each day.

Tokyo, the capital of Japan and the largest city in the world, has a population of almost 11 million, but our radio program blankets an area that has 30 million people. This is undoubtedly a greater and more effective coverage than that achieved by many short-wave stations in various parts of the world.

Our ten-minue program starts out with the music ("Jesu, Joy of Man's Desiring"), then is followed by two recorded hymn tunes, a message, and a daily Scripture verse called "God's Word for Today". The program is concluded with an invitation to attend one of our 14 churches and chapels, an offer of a free New Testament (furnished by the World Home Bible League) or other Christian Literature, and closing theme music.

Canada's machtige PT6

(Canadian Scene) — De PT6 is een opmerkelijk kleine gasturbinemotor die geheel in Canada ontworpen en ontwikkeld is. Thor Stephenson, een 48-jarige in Winnipeg geboren Canadees van IJslandse afkomst, directeur van United Aircraft of Canada Ltd., de in Montreal gevestigde firma die de PT6 heeft ontwikkeld, heeft een groot aantal successen te land, ter zee en in de lucht op zijn naam staan.

De eerste PT6 werd 6 jaar geleden verkocht. Thans worden 23 verschillende typen lichte turboprop vliegtuigen in 37 landen door deze motoren aangedreven. Op deze manier aangedreven vliegtuigen worden gebruikt voor het zoeken naar olie in de jungles van Zuid-Amerika en om skieërs neer te laten op gletsjers op een hoogte van 14.000 voet in de Zwitserse Alpen. Tegen het eind van het jaar zullen 65 luchtvaartmaatschappijen dit soort motoren in gebruik hebben. En dat is slechts het begin. Dezelfde lichte motor in enigszins andere vorm, de ST6 wordt met groot succes gebruikt voor autoraces in Indianapolis, voor het aandrijven van machines voor het omzagen van bomen en voor generatoren in Chicago; in B.C. gebruikt men een ST6 voor het aandrijven van een zware sneeuwploeg en in Engeland voor de hovercraft; op de Prairies gebruikt men deze motor in de olie-industrie en in een oceaan race bezette een door een ST6 aangedreven boot de tweede plaats, toen deze onlangs in de buurt van Florida werd gehouden. En misschien is het belangrijkste wel dat Canadian en de United States turbotreinen gaan gebruiken met ST6 motoren in een poging om het sterk afgenomen personenvervoer op te voeren. De trein die tussen Montreal en Toronto zal gaan rijden en het aanzien van een soort vliegtuig heeft, zal deze afstand kunnen afleggen in drie uur en 59 minuten, een uur vlugger dan de Rapido, die thans de snelste trein is op het Amerikaanse continent.

SEVEN STAR DIARY !!

(Succes Agenda)

1969

Now Available

Ask for New Contents;
Ask for Wallet-contents complete;
Ask for FOLDER with all details and prices of the Diary.

SPEELMAN'S
BOOKHOUSE LTD.
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont. Ph. 741-6563

THE WORLD AROUND US

India and her population problem

A few months ago India's population passed the 520 million mark. This means that one out of every seven persons in the world is a citizen of India. With only 2.4 per cent of the world's total land area, India has to support 14 per cent of the world's total population. To this already vast number of people, a new-born baby is added every second and a half, that is 21 million birth a year. Eight million persons die every year, leaving an addition of 13 million people — the population of Australia — to increase the number of persons living in, and having to be supported by, India. If this current increase of slightly over 2.5 per cent per year continues, India will have more than one billion inhabitants before the end of the century.

India has always had a high birth rate, but the number of inhabitants has never grown as fast as it does today. The reason is that India's health and medical serivces have been vastly improved in the last three five-year plans. Major communicable diseases like cholera, malaria and smallpox have been nearly brought under control and measures to eradicate them are now being put into effect.

Consequently, life expectance has risen from 32 years in 1950 to 51 years in 1968. Although India has registered remarkable progress in both the agricultural and industrial sectors during the past twenty years, the per capita consumption has not increased. All the increases have been used to feed the new mouths that were added to the population every year. Per capita income has only risen 19.76 per cent since 1949. In 1947 there were 16 institutes of higher learning, and today there are 67, but there are still many young people who can not enter these institutions because there is no room. And there never will be enough room unless this rapid increase in population is slowed down. Since India became independent in 1947 she has added 183 million people to her total population. There is no way that the country can keep up with this rapid growth. Eventually, if the population growth is not curbed, there will only be three ways open to India; either a large scale migration of millions will have to take place (but where are they to go?), the nations of the world will have to ship substantial amounts of food to India (and continue this every year), or a large-scale famine will kill millions of people. In order to forestall, if possible, all three of these drastic developments, the government of India has tried to implement birth control among its people.

The aim of the government is to cut down the present rate of 41 births per thousand to 25, or if possible, 20 per thousand. The major problem is to convince the country's married couples of their responsibility, and once they are convinced, to teach them the control method best suited for them. This is far more difficult than it sounds. More than 70 per cent of the people are illiterate, about 80 per cent are small-scale farmers and live in some 564,000 far-flung villages; some 14 major languages and more than 200 dialects further compound the problem. Although every religion in the world is present in India, there does not seem to be an objection to birth control on religious grounds. But there is some religious and communal bias to the program. Most important seems to be the fear that through a reduction in the birth rate the ration of one religious or ethnic group to other groups will change. Jana Sangh, a right wing Hindu extremist, for instance, voices the fear that since more Hindus than Muslims allow themselves to be sterilized, and since the Hindu is bound by the monogamic law while the Muslims are permitted to have four wives, the total population of the Hindus is likely to dwindle while that of the Muslims will increase rapidly. Also, Hindu parents desire sons, in part out of religious motivation, in part because it offers them security in their old age (he will look after them when they are too old to work). This means that a Hindu couple with two or three sons will be in favour of birth control, but another couple with five daughters will still hope for a son. The village couple with two or three children but only one son is often reluctant to practice family planning on the grounds that, given the high rate of child mortality, their son might not survive the critical first five years.

With all these difficulties to contend with it is no wonder that the family planning in India is not as far advanced as the government would like it to be. The government is doing as much as it can with the limited funds that can be made available for the project. There are 26,202 centers all over the country where family-planning methods, and the necessary supplies and advice are available. In addition, 1,592 hospitals and urban institutions and 7,401 rural institutions do family- planning work. So far, over 13,000 doctors have been trained in various family-planning methods to work in the centers and some 120,000 paramedical personnel have been trained to assist the doctors. And still the shortage of medical staff is acute.

One of the most difficult problems is to choose a number of contraceptives that are acceptable under Indian conditions, particularly in the depressed rural areas where privacy, running water, electricity, any knowledge of reproductive physiology, and motivation are more or less absent. No single method is, of course, suitable for all, so the Government Family Planning clinics advocates four methods for mass use. The first of these is sterilization — vasectomy for fathers or tubectomy for mothers.

Vasectomy is a fairly simple operation and has caught on in some areas; a tubectomy is a relatively major operation needing at least a week's hospitalization. Up to the present, 4.2 million people have been sterilized, and of these 90 per cent have been vasectomies. The second widespread method is the IUD (intra-uterine contraceptive device) of which 2.4 millions have been inserted, but this method is proving to have some draw-backs as about 10 per cent of the women have experienced extensive bleeding and about 6 per cent involuntary expulsion. The third method is the condom or sheath of which over 300 million a year are handed out or sold, while the pill is the fourth method. The draw-back of these last two methods is that India does not produce either and thus has to buy them for hard cash — something she can ill afford.

India is in her Fourth Five-Year Plan (begun in 1966) at present, and is planning to spend Rs. 2.3 billion on family planning (under the first Five-Year Plan only Rs. 3 million was made available). Today there is one Primary Health Center for 80,000 of rural population and one urban center for 50,000 people. During the last few years India has received aid from the U.S., Japan, Sweden and Denmark for her project, as well as private funds for further research from such organizations as the Ford Foundation. Other nations supply technical experts, commodities, supplies, training for Indian personnel, etc.

By the middle of 1968, there were 4.2 million people who were sterilized, 2.4 million mothers had accepted the loop, plus the number using the condom or the pill. It is estimated that, if the Indian government had not begun the family planning, there would be an additional 15 million people in India today. The program has thus some results of to date, which will likely increase in the coming years. There is still one problem that is not solved yet. At present the minimum age a girl is allowed to marry is 15 (it was fixed by law at 14 in 1929, and upped to 15 in 1957, while there was no age limit at all before 1929); this is very young and many would like to see it raised to 18. This brings opposition, however, because it would bring hardship to rural girls who have no educational opportunities and who marry — the only career open to them — as early as they can. The second problem is the law on abortion which makes an abortion a crime for which the mother as well as the abortionst can be punished unless the mother's life is in danger. There are two reasons that this law still exists: large sections of the population are against it on moral grounds, while on he other hand the repeal may strain the already inadequate medical facilities too much.

The problems for India are obviously far from over. But at present there is at least a government that recognized the need of the country and is attempting to alleviate this one problem which overshadows the whole of India's future — that of too many people and not enough food.

J. J. Bout.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof:

Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

SALEM provides Christian Psychiatric treatment through her

OUTPATIENT CLINIC

which is held on SATURDAYS at

100 REXDALE BLVD., REXDALE, ONT.

Appointments preferably to be made by the family physician, by calling 416-247-1449.

Professor Lever on Evolution

①

In the issue of the Dutch magazine **De Spiegel** of Sept. 14, 1968 one can read an intervew of one of the editors with prof. dr. J. Lever of the Free University of Amsterdam on the topic "The naturalist and Genesis" ("De natuuronderzoeker en Genesis"). It is common knowledge that **De Spiegel** dropped its former adjective 'christian'; also that prof. Lever wrote a pioneering study on Creation and Evolution in which he took the position of a creation-evolutionist; and it is also common knowledge that his ideas influenced those of prof. Kuitert to a large measure. Because of the importance of the topic I translate here part of the interview.

Q. Can you present a short survey of your ideas concerning the theory of evolution?

A. In this age, scientific research has confirmed the correctness of Darwin's idea that species are changeable. As far as man is concerned we can draw three conclusions founded on this research.

1. Man has not descended from animals like the present anthropoids (mensapen).

2. The root of human lineage is deeper than was initially supposed, possibly tens of millions of years earlier.

3. The precise course of especially the first phase or the origin of mankind must be indicated as mainly unknown at the present time.

Our point of departure in all this should be that all the data of science should be accepted. That means, regarding the general idea of evolution, that we must accept that the genesis of organic life has lasted billions of years. We can state with clarity a succession of types in the direction of successivily higher structured forms, therefore: from more simple forms of animals, higher animals developed. The fossils present an important indication for the validity of the idea of evolution. Moreover, diverse mechanisms have been discovered which worked in the development evolution and are still working.

In recent times science has made an important discovery stressing the correctness of the idea of evolution. It has been observed that the most minute structures present in all cells of organisms agree to a high measure, while also the basic processes of life in these cells take the same course in all organisms. We conclude therefore, that life on earth forms a unity.

Q. According to your opinion all living organisms on earth arrived at what they are now by evolution?

A. Yes, I see it in no other way than that an evolution occurred on earth in which all living beings are included, **also man.**

Q. Many believers — the evidence of which was clear in the meetings of information of the Free University — get troubles with this theory because of their traditional views on the Bible-book Genesis, especially as far as the story of creaton is concerned. How do you read that story?

A. In my own view important changes took place. Gradually I have got the insight that the diverse nature-conceptions current in Christian circles were nothing but speculations (gedachtenconstructies) invented to get a more or less fitting system. For that reason we tried, feeling cramped, (krampachtig) to combine texts of the Bible with our knowledge of nature. But we, christians, were more than once forced to correct this kind of view. For instance, an important change in the course of history was the transformation of our view of the astronomic conception of the world. In former times Bible texts seemed to indicate that the sun turns around the earth and that the earth was a flat plane, the stars were little holes in the heavens .... until some ages ago: in that time it appeared that the earth turned around the sun, and that the earth was a globe and the stars heavenly bodies. This has been completely accepted in Christian circles, after some struggles, ... and our ideas concerning evolution have to do with a changng image of the world also.

Q. But many men have their difficulties with the idea that man has his origin somewhere in the animal world ...?

A. Suppose that we are to take the creation-story of Genesis literally. We read in that case that "God formed man of the dust of the ground." What is that "dust of the ground"? What is the difference between "dust' as we find it at the roadside, and "animal'? Does it make any difference?

Many get a sense of inferiority if they should have to accept that we descend from animals. That is not the case with me, being a biologist. Examining the animals and knowing them better one is impressed by the splendid coherence of all the numerous processes in his body, in his behaviour ... and according to my view we cannot take these texts of the Bible in their literal sense."

This is part of the interview to be found in De Spiegel.

It is rather evident that prof. Lever uses two sources of knowledge, the Bible and Science; and that in case of a supposed conflict, the authority of Science prevails. It is also rather evident that prof. Lever asserts that science has proven that evolution is a fact; we should speak no longer of the theory of evolution, or of the hypothesis of evolution, we should take it as a scientifically proven fact and act (with the Bible) accordingly. The result is, of course, that we must ask the man of Science how to read the Bible. Even our ministers, before preaching on Adam, should first follow a course in scientific biology and anthropology. But what must these poor men do if they find out that all men of science don't share the same opinion? On that crucial point I hope to write in a next article.

L. Praamsma.

Reformed Presbyterian Church Organized in Wales

Special Report

On Sunday, 14th July 1968, the door of two small Presbyterian churches in Cardiff, the capital of Wales, were locked and the two congregations were found with their minister, Rev. Don Hooper in a nearby school-hall. Here they have since held their Sunday services. Every member and each elder wrote a letter of resignation and withdrawal to the Presbyterian Church in Wales. All the children in the Sunday School followed.

Never before in this century has such a complete secession taken place in Wales. Never before have two churches abandoned their buildings on which they had lavished such care and attention. The denomination is left with two empty buildings on its hands, and no congregation and no minister.

In its notice of withdrawal, the churches stated "there has been a serious departure from the Scriptural principle upon which the founders of this Connexion built ... We recognize the absolute necessity of holding the doctrine of Holy Scripture as laid down in the Confession of Faith ... We believe that the 1823 Confession is an adequate expression of the fundamental truths of Christianity and that its removal has been to the detriment of this Connexion.'

The Presbyterians see this secession as a further development of a story that began in April of last year when 7 students of the 28 in the theological college resigned because of the departure of the church from the Confession of Faith. The new church is calling itself the Reformed Presbyterian Church and its confession is the Westminster Confession of Faith. Other evangelical Presbyterians in the denomination are now faced with the implications of these churches' actions.

Geoffrey Thomas.

THE STRUGGLES OF A DUTCH IMMIGRANT

by TED REITSMA

(X)

THE BIRTH OF SOCIAL CREDIT

Now there appeared on the scene a saviour by the name of William Aberhart or Bible Bill as he has been tabbed since.

Bible Bill had a small following in a Calgary Church where he preached every Sunday. One day he told his congregation that 'somewhere in England a man, named Douglas, had found the key to world problems and the remedy for all our own economic ills. Not only would Douglas' theories lead us into prosperity once again, but he was advocating a complete monetary reform, which would make it possible to give $25.00 a month to every man, woman and child in Alberta for life."

To people on the verge of despair and starvation it sounded like the miracle of the bread by Jesus. They swallowed the hole line, hook and sinker. His meetings were packed wherever he spoke. From Calgary this theory spread through all parts of Alberta, sweeping the province like a wildfire. In the homes people, who were lucky enough to have a radio, invited their neighbours to listen to his speeches. When these were finished, they formed circles to study "Social Credit" and plan for the forthcoming election. It came at the beginning of August 1935 and the Social Credit got every seat but one.

Many people of course never believed the Aberhart's fairy tale. I was one of these and proven right by the fact that the Alberta Social Credit government never paid the promised $25.00. Conditions under this new government became worse than under the old U.F.A. and did not improve to any extent until oil was found in Leduc, in 1942, which in fact laid the foundation for our present days prosperity.

As far as we were concerned, when our $25.00 failed to arrive, we found ourselves no better or worse than before. So once more we dug our heels and worked harder to do for us what the government had not been able to.

By the time the second world war caught up to us, we were on top. Our bills were paid. Cream was selling at $1.00 per gallon, wheat at 80¢ a bushel, hogs at 10¢ a pound. The market demand was good and once more we were in a position to obtain fair living conditions on the farm we had cultivated for 14 years.

One lesson drawn from all these disasters was, that farmers had to unite and work together. Consequently the co-operative movement was organized. Credit Unions, feed co-ops, co-operative stores and implement co-ops developed.

I became a director in the Alberta Wholesale and Implement Co-op. As their representative I did a lot of travelling, attending meetings as far as Winnipeg, Calgary, Toronto, Toledo, Kansas and many other places.

When 1944 rolled around, my oldest and second daughters, Sadie and Helen, were working in the Edmonton Post-office, our son Harry was ready for high school and flatly refused to remain on the farm. We decided to sell and move to the city.

(To be continued.)

EXCELLENT OUTLINES
for thorough
BIBLE STUDY

prepared by REVS. DR. P. Y. DE JONG, F. GUILLAUME, DR. R. KOOISTRA, and DR. P. G. SCHROTENBOER.

BEHOLD YOUR KING

Series of Outlines about the Gospel of Mark.

CONTENTS: Behold Your King — The King of Kings Begins His Great Task — The King Presents His Credentials — The Servant-King Attains Unwanted Fame — The King Proclaims The Year Of Jubliee — The King Is Lord Of The Sabbath — The King Is Put Under Pressure — Variety Of Reactions To The Gospel Of The Kingdom — The Growth Of The Heavenly Kingdom — Destroying The Works Of Satan — The Lord Of Life And Death — Growing Opposition To The King — The King Of All The Earth — The Holiness Required By The King — The King Withdraws Himself — The King Instructs And Warns His Disciples — Who Is The King? — The King Revealed In Temporary Glory — The King Shows The Way To His Ambassadors — The King Instructs His Colaborers — Rules For Kingdom Citizenship — The King Is Servant Of All — The Authority Of The King — The King And The Opposition: A Question Of Authority — The Saviour-King Unveils The Future — The King Prepares For His Death — Jesus' Loyal Royalty — The King Is Rejected — The King Is Condemned — The King Is Dead — Long Live The King!

ISRAEL'S JUDGES AND RUTH

in the History of the Old Testament.

CONTENTS: All good things are come upon you — The earth is the Lord's — Israel's pattern of religious life — In wrath the Lord remembers mercy — The Lord is gone before his people — The song of salvation — The Lord comes in peace — The Lord tests his chosen servant — The victory is the Lord's — Israel abuses the Lord's victory — Israel's self made king — The Lord's soul was grieved for the misery of Israel — Desperado, Diplomat, Deliverer — Jephtah's rash vow of dedication — A Nazarite unto God — The Lord wages war against his enemies — A great deliverance by the hand of the servant of the Lord — Samson: the humbled and exalted judge — Stepping stones to spiritual bankruptcy — Israel's anarchy, cultural neglect and false religion — Moral bankruptcy in Israel — Terrible sins and sovereign grace.

ABOUT RUTH: The covenant God brings his own from afar — Man's extremity is God's opportunity — Nothing is impossible with God.

PRICE PER COPY $1.25

Order immediately so that your meetings can make a good start

Published by

GUARDIAN Publishing Company Ltd.

Box 312 — Station B — Hamilton, Ont.

Kerstmis in Nederland

Wij hebben nog plaats op onze voordelige Groepsreizen naar Amsterdam.

Voor vertrekdata en verdere inlichtingen,
HET REISBUREAU DAT U GELD BESPAART:

BRANT TRAVEL SERVICE
552 BRANT STREET,
Burlington, Ont. 632-0720
Bij geen gehoor: 637-1172 - 632-8193

Maag- en Darmzwakte,

hartzwakte, indigestie, huiduitslag, zweren-puisten-jeuk, maag- en darmzweer, maagzuur, nier- en blaasontstek., -gruis en -steen, open wonden, reuma, struma, trage ontlasting en alle andere slep. ziekten zijn niet met vergif te genezen. Wat wij met onze onschad. geneeskruiden reeds 43 jaren bereikten is wonderbaarlijk. Toezending desgewenst in blanco verpakking. Meldt Uw ziekten en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

THE BEST CIGAR!
100% TOBACCO

HOFNAR

CANADIAN DISTRIBUTORS: Top's Importing Limited Grimsby, Ont. | Top's Importing (B.C.) Ltd. Burnaby, B.C.

★ ★ ★ - BUY FROM THE PEOPLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER ★ ★ ★

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $4.00
Engagement-announcements $4.00
Marriage and anniversaries $6.00
Notifications of death $5.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to God, the Giver of life, we are pleased to announce the birth of a son

WILLIAM GERALD

October 9th, 1968.

Henry and Elaine Lammers.

28 Wellington St. E.,
Brampton, Ontario.

With deep gratitude to God, the Creator of all life, we joyfully announce the birth of our first child, a daughter, born on Thanksgiving Day, October 14, 1968,

RENATA NOREEN

Parents are:
Arend and Olga Steenbeek, nee Hartholt.

22 Elizabeth St. N.,
Port Credit, Ont.

God has made us very grateful and happy with the birth of a daughter

BRENDA

born October 20, 1968.

Johanna & Mike Flikkema.

R.R. # 1, Beamsville, Ont.

Proud grandparents:
Mr. & Mrs. Norman Menger, R.R. # 3, Fenwick, Ont.
Mr. & Mrs. Harm Flikkema, Muntendam, Holland.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of our son and brother

GERARD THEODORE

G. Van Belle.
J. H. P. C. Van Belle—Praamsma.
Loeske.
William John.

October 30, 1968.

1909 Wahalan Court,
Tallahassee, Florida, 32301,
U.S.A.

On November 8, 1968, the Lord willing, our dear parents and grandparents will celebrate their 45th wedding anniversary. They are

JOHN VAN DER WAL
and
GEESKE VAN DER WAL—TAEKEMA

That they may continue to be with us, is the wish of their children and grandchildren.

M. and A. Van der Wal, R.R. 2, Goderich
H. and A. Van der Wal, R.R. 1, Wyoming
S. and E. Van der Wal, R.R. 1, Goderich
J. and D. Van der Wal, Box 10, Camlachie
W. and D. Van der Wal, 275 McGregor, Sarnia
H. and M. Van der Wal, R.R. 1, Wyoming
27 grandchildren and 3 great grandchildren.

Wyoming, Ont., Box 211.

On November 10, 1968, the Lord willing, we will celebrate with our dear parents and grandparents

GERRIT OTTEN
and
ROELIE OTTEN
(nee Van den Berg)

their 30th wedding anniversary.

May the Lord sustain them richly in the years ahead is the prayer of their children and grandchildren.

Dick and Femmy Wikkerink
Carolyn Ruth,
Richard David — Trenton
Hans and Henny Kneght
William, Diane, Jennifer
Grimsby
Albert and Ina Van der Ploeg
Marcella — Grimsby
Janet

Beamsville, Ont., Mountain St.

"They that trust in the Lord shall be as mount Zion, which cannot be removed, but abideth for ever."

Hardenberg 1933 — Consecon 1968

With gratitude to our heavenly Father we celebrated on November 3, 1968 the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ALBERT JOHN VELTMAN
and
LUBBIGJE VELTMAN—SCHREUR

We their children are thankful to the Lord for his sustaining care.

Evert and Fay Fledderus, Carrying Place, Ont.
Luke and Alberta Veltman, Consecon, Ont.
Henry Postma, Brighton, Ont.
Henry and Diane Kuipers, Carrying Place, Ont.
Albert and Lory Veltman, Lindsay, Ont.
Alard and Lubby Banga, Carrying Place, Ont.
Lambert and Alice Veltman, Carrying Place, Ont.
Ria and Bill.
and 17 grandchildren.

R.R. 1, Consecon, Ontario.

With gratitude to the Lord we announce the 25th Wedding Anniversary of our parents on November 15, 1968

THOMAS A. LISE
and
JANE LISE (nee) HUT

O give thanks unto the Lord; for he is good: for his mercy endureth for ever.

Psalm 136:1

Jessie
Brian
Shirley
John
William John
Luke
Linda
Ralph
Otto Tom
Wayne John

R.R. 2, Moorefield, Ont.

On November 13, 1968, our parents

JOHN AND JENNY HUISJES
(Meinen)

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

We thank the Lord for these happy years of marriage and family life and ask His blessing for many years to come.

Peter and Henny Tiesma, Grand Rapids, Mich.
John
Janet
Eleanor
Grandchild: Cameron

Open House: Saturday, November 16, 1968, 2:30-5:00 P.M., 35 Woodward Ave., Brampton, Ont.

DANI
Real Estate Limited
432 Dundas St.,
WOODSTOCK, ONT.

214 Acres, with milk contract, and surge milking.
200 Acres, 1 mile from Woodstock. 3 Homes of which 2 are brick and 1 stucco, with a milk contract of 1,121 pounds.
230 Acres, with milk contract, as a going concern.
225 Acres, near Mount Elgin, a good farm.
200 Acres, 4 miles South of Woodstock, a very good farm, with milk contract of 1,150 pounds, two houses, one brick and the other insul brick.
200 Acres, has a stone house and a new barn built one year ago of plywood and steel construction 80x115, and 40x63. 86 feed stalls, with self feeding, and a milk contract of 1,400 pounds, and two silo's, 20x60.
114 Acres, wanted to sell as a going concern.
300 Acres, with red brick home and good buildings.
120 Acres, 2 homes, one brick and the other frame, of which there are 25 acres, consisting of apple orchard.
110 Acres, 90 acres workable, very good buildings and a good brick home.
1,000 Acres, with lots of buildings and a full line of machinery, ideal for investment.

Come out and see us, we will gladly show you around.

For further particulars call our two salesmen on these.

OFFICE 537-6601

Albert Vanderkooi
Home 423-6443

Jake Feenstra
Home 539-9200

Suddenly the Lord called home for higher service our dear brother and uncle

JACOB H. J. HOLLANDER,

at the age of 53 years.

Toronto:
Mr. and Mrs. Chr. Hollander and children
Zevenhuizen (Gron.):
Mr. and Mrs. F. Fokkema and children
Grootegast (Gron.):
Mr. and Mrs. W. Van der Schors and children
Brampton, Ont.:
Mr. and Mrs. H. J. Hollander and children

Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth, that they may rest from their labours and their works do follow them.

October 21, 1968.

De Vrouwenvereniging "Dient elkander door de Liefde" te St. Thomas, Ont., betuigt haar innig medeleven aan de heer A. Bakker en gezin met het overlijden van hun geliefde vrouw en moeder

Mrs. JANNIE BAKKER.

Dat de Here hen moge sterken in deze moeilijke weg, is ons aller wens.

"Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen die God liefhebben."

Namens de Vrouwenver.
Mrs. Joh. Westerveld, pres.
Mrs. P. L. Brobbel, secr.
St. Thomas, Ont.

27 oktober 1968.

The Lord took unto Himself after a long illness our dearly beloved husband and father

HANS HAVERMAN,

at the age of 44 years.

Romans 8:18

Mrs. Henny Haverman
Diane
Arlene

October 30, 1968.

10991 - 129th St.
North Surrey, B.C.

Widower with two schoolage children

WISHES TO MEET

a sincere lady or widow, between 40 and 50. Letters under no. 2095, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM FOR RENT

200 acres with 4-bedroom brick home with city conveniences. Large barn for beef or dairy. 195 acres workable. Contact Mr. D. Buurman, 42 Westdale Ave., Orangeville, Ont. Ph. 941-3480.

Two young ladies would like to

CORRESPOND

with sincere and serious men. Age 24 - 30. Christian Reformed. Please write to No. 2096, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent: Spacious

BASEMENT APARTMENT

2 bedrooms, kitchen, living- and diningroom & private bathroom. Weston, Ont. For more information call John or Jane at 741-9363.

BUTCHER

Fully experienced butcher likes to have job round Christmas and New Year. Toronto-Hamilton area. Phone Guelph 824-3892 and ask for Sikkes.

International Company has several openings for

REPRESENTATIVES

in Barrie, Brampton, Brantford, Hamilton, Oshawa, Kitchener, Guelph and Toronto. Earnings up to $180.00 to start. Also part-time openings. In your reply include a complete resume to: International, 133 Ernscliffe Circle, Bramalea, Ont.

Broiler Farms

15,000 quota - $10,000 down. 12 Acres, with house and barn.

Breeder Farms

30,000 sq. feet. New house, new barn. Splendid contract. $20,000 to $25,000 down.

Information by

John Masselink
1 Dobbin Road, Agincourt, Ont.
445-7067

THOS. N. SHEA LTD.
Realtors

"Niet langer bureau voor werklozen"

door MAUREEN JOHNSON

(Canadian Scene) — Een jonge man, die getrouwd was en twee kinderen had, veranderde van betrekking, en wist zodoende binnen een jaar zijn salaris bijna te verdubbelen, dank zij het Ottawa Canada Manpower Retraining Program.

Deze man werkte oorspronkelijk in het grensgebied van een landbouwstreek in de omgeving van Ottawa, waar zijn maximum salaris ongeveer $3.800 per jaar bedroeg. Daar het heel moeilijk is om met een dergelijk loon een gezin groot te brengen, meldde hij zich aan bij het Canada Manpower Centre in Ottawa, met de bedoeling voor een ander vak te worden opgeleid. Zijn schoolopleiding werd geschat gelijk te staan met de 7de klas van de lagere school en hem werd aangeraden dit door middel van de spoedcursussen van het O.T.A. omhoog te brengen. Deze cursussen duren 12 weken ieder voor de 7de en de 8ste klas en 16 weken voor ieder van de klassen 9 tot en met 12. Hij wist zich omhoog te werken tot een 10de klas niveau, waarna hij bij een electriciteitsbedrijf in Brockville werd geplaatst met een jaarsalaris van $4.800. Binnen een paar maanden werd hij daar tot opzichter benoemd en verder in het bedrijf opgeleid. Thans verdient hij $7.000 per jaar.

Toen Mevrouw E. C. haar echtgenoot verloor was zij niet in staat een passende werkkring te vinden. Zij had een goede schoolopleiding gehad, maar nooit enige handelscursussen gevolgd. Na een cursus van 10 maanden van het Manpower Retraining Program kon zij echter in de afdeling Medische Archieven van het Riverside Hospital worden geplaatst, waar zij tevens verder kon worden opgeleid. Mevrouw C., die een zoon heeft van 19 jaar, is het Canada Manpower Centre dankbaar dat het haar deze richting heeft gewezen en haar zodoende geholpen haar zelfvertrouwen terug te vinden.

En zo zijn er ook talloze voorbeelden van dames, die de opleiding voor secretaresse van het O.T.A. hebben gevolgd en werkkringen bij de Royal Commission for the Status of Women, bij verschillende parlementsleden en zelfs bij een der directeuren van de C.B.C. hebben gevonden.

Deze herscholingscursussen zijn het directe gevolg van de thans bestaande situatie, waarin op duizenden plaatsen om werkkrachten wordt gevraagd, terwijl een groot aantal van de werklozen, die zich bij het C.M.C. aanmelden door hun opleiding niet voor deze lege plaatsen in aanmerking kunnen komen.

"Ons bureau," aldus Reg Tyo, de Line Supervisor van het C.M.C. in Ottawa, "wordt vaak geheel onjuist 'Het werkloosheidsbureau' genoemd, terwijl in feite meer dan een kwart van de aanmelders niet werkloos zijn, maar alleen naar een betere of andere werkkring zoeken.

Onze voornaamste taak is er op toe te zien dat een zo efficient mogelijk gebruik van Canada's arbeidskrachten wordt gemaakt. Voor de economie van een land is het evenzeer een verliespost als iemand, die een vakkundig en zelfstandig timmerman kan zijn als timmermansknecht werkzaam is, als wanneer iemand werkloos is. De opleidingscursussen zijn in het leven geroepen om beide problemen het hoofd te bieden, door mensen zonder vakopleiding een vak bij te brengen."

RARE SPECIAL — This special 25 peso coin put out by the Mexican government for the 1968 Olympic Games in Mexico City already has become a rare item. It reportedly no longer is available on the market and the government is making no more.

TEACHERS WANTED

The Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in urgent need of

A TEACHER

for grade 1. Ideal teaching conditions in a beautiful area. Please contact Mr. H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The Langley Christian School Society, through unforeseen circumstances, is in need of

A TEACHER

for grade one and two. Please send applications to Secr. Mr. H. Kuipers, 6221 - 200 St., R.R. # 4, Langley, B.C.

The Red Deer Christian School requires

1 PRIMARY TEACER

for the present school term as our present teacher wishes to join her husband in Holland. Contact Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

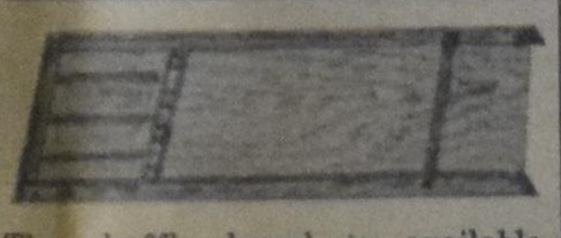

The shuffle board is available, from now on. The game is 6 feet long and comes complete with 20 discs and full instructions. The wood finish is hard clear lacquer. The price is $12.95 plus 5% sales tax, f.o.b. Burlington, Ont.

We have plenty in stock. Information on request.
Franchises available.

JAMES LYCKLAMA

2223 Prospect St., Burlington, Ont.
Phone 637-2571.

---

127 Acres beste Dairy Farm

940 pond melkcontract. 5-slaapkamer huis, van alle gemakken voorzien. Beste barn, 5 jaar oud, met barn-cleaner. 2 Silo's. Alle nodige machinerieën. Holstein vee. 7 Mijl vanaf kerk. Vraagprijs $75,000.00. Down $25,000.00.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

GRIMSBY

Special Greenhouse land. Up to 4½ acre deep sandy soil, with or without 3 bedr. Brick Bungalow. City water, building permit available. Very reasonably priced.

DAIRY FARMS

6 to choose from, good quota's.

MIXED FARMS
suitable for Beef and Hogs.

FRUIT & GRAPE FARMS
All sizes.

We have a good number of
CHICKEN BROILERS
and
TURKEY BROILER FARMS
at the present time available.

All farms close to church and school. See

Gerrit Otten
416 - 563-7904
BEAMSVILLE, ONT.
Rep.
ART BRUNTON
REAL ESTATE BROKER
416 - 945-5409
GRIMSBY, ONT.

KERST IN HOLLAND

Wij hebben ook 2 groepen naar Holland voor TWEE WEKEN: 19 December tot 2 Januari en 21 December tot 4 Januari.

voor $255.00 retour Montreal—Amsterdam
en $301.00 retour Toronto —Amsterdam
(kinderen van 2 tot 12 jaar halve prijs)

plus $76.00 voor landarrangementen (oa.. voor 2 personen een "OpelRekord" met 1000 km vrij en 20 nachten eenvoudig logies).

Wij hebben ook 3-weekse groepen voor Kerstmis en voor heel 1969. Boek nu voor onze Juli-groepen: iedere Vrijdagavond non-stop Toronto—Amsterdam per jet, vertrek 's avonds 9.30, terug 3 weken later non-stop vertrek van Amsterdam 's middags 12.30, aankomst 3.30.

VALENTINE TRAVEL SERVICE LTD.
Lucas Koops, Manager.
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. Tel. 485-0336 (24 uur). Open maandag tot zaterdag 9 v.m.—6.00 n.m.

LONDON TRAVEL BUREAU
Herman Koops, Manager.
Postian Building,
395 Dundas Street,
London, Ont.
Tel. 432-1141.

YOUR CHRISTIAN BOOK STORE

THE BEST SELECTION IN
SUNDAY SCHOOL AND CHURCH SUPPLY

★ BIBLES
★ CHILDREN'S BIBLES
★ STUDY BOOKS
★ COMMENTARIES
★ NOVELS
★ CHILDREN'S STORIES
★ PLAQUES & GIFTS
★ RECORDS

BEAUTIFUL LINE IN WEDDING INVITATIONS
BUSINESS CARDS — ADDRESS LABELS, ETC.

We are pleased to inform you on any kind of book

THE BOOK AND GIFT SHOP

Niet voor het gewin
Maar voor het gezin

95 CANTER BLVD.
OTTAWA 5, ONT.
Phone 224-3238

PROP. LEO. KRYGSMAN.

If you should suffer an ACCIDENT or SICKNESS, and all too soon your PAYCHECK should stop . . . THEN WHAT . . . ?

Let us show how an INCOME PROTECTION PLAN can be tailored to meet your everyday living expenses, food, housing, etc.

MAC VANDERHOUT
INSURANCE AGENCY LIMITED
795 King Street E., Hamilton, Ont.
Phone: 544-2837 (area code 416)
BE SURE TO INSURE: Auto - Fire - Life - Bonds, etc.

Voor de Farmers

De Canadese Farmers Organisatie en Wij

In het afgelopen seizoen is door vele farmers de vraag gesteld hoe het is met de samenwerking met de Federation of Agriculture. Gebeurt er iets? Bereiken wij wat?

Onze fieldman, Mr. Van Ankum vertegenwoordigt de Christelijke Farmersorganisatie bij de F.O.A., bezoekt de nodige vergaderingen en de rapporten daarover worden op onze board meetings in Brampton besproken.

Uit alles blijkt, dat het hoofdbestuur van de F.O.A. belang stelt in hetgeen ons hoofdbestuur of Mr. Van Ankum zegt of vraagt. Ook elk schrijven van de secretaris wordt door de secretaris van de F.O.A. uitvoerig beantwoord.

De samenstelling van de F.O.A. is anders dan die van onze Chr. Federatie; zij hebben geen locals en alleen county-gewijs contact met de farmers. Dit is de reden waarom zij het op prijs stellen een organisatie die nauwer contact heeft met de farmers via locals, in hun Federatie te hebben.

Door ons samenwerken met de F.O.A. zijn wij ook terecht gekomen in alle landbouwproblemen van Canada. Wij worden geconfronteerd met de moeilijkheden van de suikerbieten-verbouwers rond Chatham en met de moeilijkheden met kredieten voor de farmers, de hoge rentevoet, en dergelijke zaken. Ook wordt ons gevraagd hoe wij er over denken. Al onze farmers hebben thans de gelegenheid om via de plaatselijke organisaties hun vragen en moeilijkheden door te geven, die dan via ons hoofdbestuur en de F.O.A. bij de bevoegde instanties terecht komen.

Hiermee is niet gezegd dat nu alles precies gaat zoals wij denken dat het zou moeten of kunnen gebeuren. Vaak wordt gezegd, dat de F.O.A. niets voor de farmers doet. Er is een tijd geweest dat elke farmersorganisatie, met inbegrip van de Farmers Union, weinig presteerde en niet aktief de belangen van onze farmers behartigde. Doch die tijd is voorbij. Er zijn nu voldoende contacten en samensprekingen met onze overheid om druk uit te oefenen op het landbouwbeleid en het enigszins te beïnvloeden. Maar voldoende invloed hebben de organisaties nog niet. En hoe dit te verkrijgen, is ook een van hun problemen.

Onze regering vraagt thans om één landbouwersorganisatie! Mr. Van Ankum heeft daar al over geschreven in de bulletins en in Calvinist Contact en hij heeft daar ook over gesproken voor de radio deze zomer toen hij zendtijd ter beschikking kreeg in het landbouwhalfuur.

De F.O.A. en de Ontario Farmers Union hebben een commissie ingesteld om de mogelijkheid van één organisatie te onderzoeken. Het ziet er niet naar uit, dat deze kwestie door de bestaande organisaties opgelost zal worden. Maar wat gaat onze overheid dan doen?

In Nederland heeft de regering ook het landbouwschap ingesteld op kosten van de farmer, die daarvoor ongeveer 60 dollar per 100 acre farm bedraagt, doch de zelfstandigheid van de bestaande farmersorganisaties blijft in Nederland gehandhaafd. Dit betekent dat het contact met de farmers blijft bestaan.

Hoe uw hoofdbestuur denkt over de éénwording van de farmersorganisaties hebt u kunnen lezen in het laatste rondschrijven van onze fieldman. En hoe groot de invloed van de Christelijke Farmersorganisatie zal zijn bij de mogelijke éénwording hangt geheel af van de aktiviteit van onze christelijke farmers..

Doordat velen van onze mensen reeds opgenomen waren in de neutrale unions, heeft de Chr. Labour Association nu de strijd om los te komen van die unions. Tot op dit moment is de farmer nog vrij om te organiseren zoals hij dat wenst en het is een zegen van boven dat wij dit nog in een Chr. organisatie doen kunnen.

De secretaris,
C. Verburg

De "Royal", de grootste landbouwtentoonstelling ter wereld

(Canadian Scene) — Landbouwtentoonstellingen en jaarmarkten zijn in Canada een aloude traditie, die dateert uit de tijd van de eerste pioniers. De boeren, die soms mijlen uiteen woonden, kwamen eenmaal per jaar, nadat de oogst was binnengebracht, bijeen om van gedachten te wisselen, oude vriendschappen te hernieuwen, ideeën uit te wisselen en plezier te hebben. Dergelijke jaarmarkten worden nog steeds regelmatig overal in Canada gehouden, en één daarvan, de Royal Agriculture Winter Fair, is verreweg de grootste van allen. Het is de grootste landbouwtentoonstelling van de gehele wereld. Ook dit jaar opent het Exhibition Park van Toronto weer haar poorten voor de "Royal", en wel op 15 november a.s. en blijven dan geopend tot 23 november.

Ondanks de economische betekenis van deze tentoonstelling als een doorgangshuis voor ideeën en methoden voor de Canadese landbouwindustrie, die in de biljoenen dollars loopt, heeft de "Royal" toch op de een of andere manier haar karakter als een dorpsjaarmarkt, een gezellig samenkomen van mensen die dicht bij de natuur leven, weten te behouden. En voor de stedeling, wien het uitzicht over Canada door stenen muren en rokende schoorstenen wordt belemmerd, is de "Royal" de kans geworden om zich tenminste eenmaal per jaar weer dichter verbonden te voelen met de Canadese bodem. Om de rijke opbrengst te aanschouwen, de veestapel en de mannen en vrouwen te ontmoeten, die er voor zorgen dat de positie als een van de meest vooraanstaande agrarische landen ter wereld voor Canada gehandhaafd blijft.

De Food Show van verleden jaar zal er ook nu weer zijn. De levensmiddelen industrie en de huisvrouw hopen door middel van kookdemonstraties, gratis monsters en waardevolle prijzen weer veel van elkander te leren.

In het Royal Theatre wordt een echt filmfestival gehouden, met een nieuwe film over de "Royal", films over communicatie middelen, de "History of the National Hockey League", en uittreksels uit "Dr. Doolittle", die doorlopend vertoond zullen worden.

De bloemententoonstelling belooft groter en beter te worden dan ooit. Er zal bekroond vee, schapen, paarden, varkens en pluimvee te zien zijn en de prachtigste vruchten, groenten en granen.

Zoals altijd zal ook ditmaal weer de Royal Horse Show een van de meest vooraanstaande ruiterevenementen ter wereld, een van de hoogtepunten van de tentoonstelling zijn. Men hoopt dit jaar de nationale teams uit verschillende landen direct van de Olympische Spelen in Mexico hierheen te kunnen brengen, o.a. die uit Canada, de V.S., Engeland, en, voor de eerste maal, uit Australië.

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Wedding Anniversary of Mom and Dad, or for a Birthday present?

Kidney Patient Discharged

Exactly three weeks after having undergone a kidney transplant operation, Mr. Livingston Vena, a 48-year-old Bantu of Guguletu, Cape Town, was discharged from the Groote Schuur Hospital.

The White donor, Mr. Norman Mathee of Kuilsrivier, was fatally injured in a car accident while returning home from his work.

Permission had been obtained from Mr. Mathee's wife to use his kidneys and lungs for transplantation. The organs were removed from his body in the Karl Bremer Hospital. It was then taken to Groote Schuur where Mr. Vena had been gravely ill for more than eight months.

After the transplant Mr. Vena, who received one of the donor's kidneys, showed considerable improvement and was allowed to leave hospital recently.

(African Express)

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheque 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktjik van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

GESPREKKEN ACHTER HET GORDIJN, P. Terpstra.
De schrijver is een journalist en schreef reisreportages uit binnen- en buitenland. Dit boek geeft een belangwekkende reportage van zijn ontmoetingen achter het ijzeren gordijn.

DE ONBEREIKBARE PLANEET, H. Greven.
Een ruimtevaart roman. De gebeurtenissen in Azië en de toenemende macht van een communistisch China hebben de schrijver geïnspireerd tot een toekomstbeeld dat huiveringwekkend zou zijn, ware het niet dat de schrijver ons tegelijkertijd diep doordringt met het besef dat er boven de absolutering van het kwade een andere Macht staat.

DE MODERNE ROMAN IN OPSPRAAK, C. Rijnsdorp.
De schrijver is een litterair mens. In 1965 ontving hij het eredoctoraat in de letteren aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. "De Moderne roman in opspraak" bevat een keuze uit zijn talrijke kritieken over de moderne litteratuur.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gaven om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

BONUS BOOKS (English)

For one subscriber:

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. The booklet portrays humility, courage and devotion.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

For two subscribers:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, Least of all saints, how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.